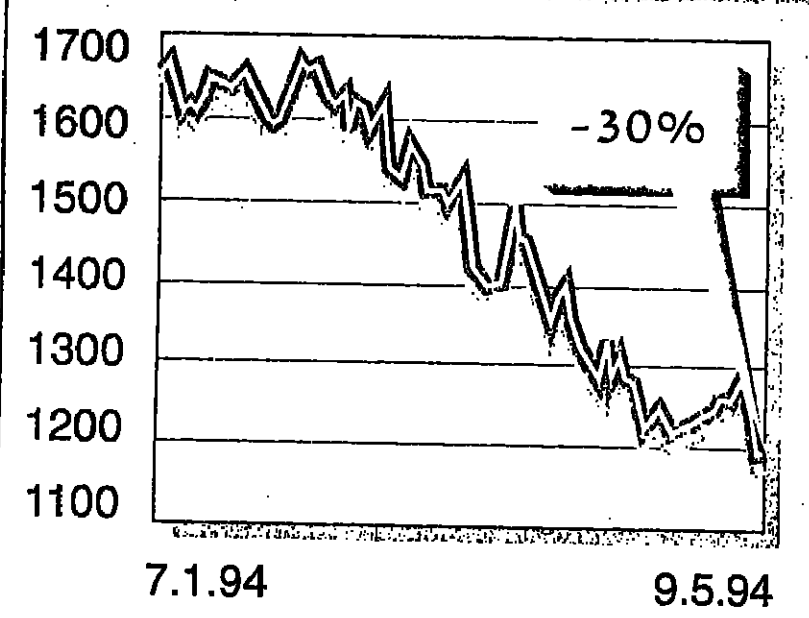

יום ו' נ' בסיון תשנ"ד, 13.5.94

המניות הישראליות באירוק

הצניחה

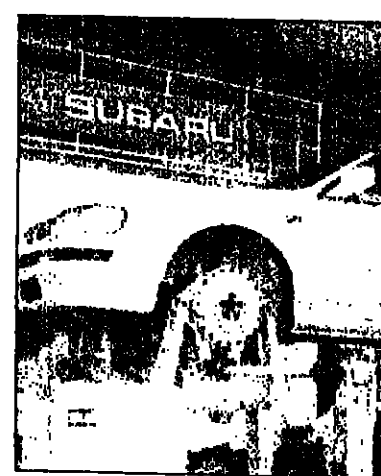
רידה של 30% בשער המניות הישראליות מאז תחילת השנה. הן כאלו שצברו גם בשנור של 75%

מהפכה נוסח שמחון

מזכ"ל חנוכי המושבים התיישב גם על כסא היוזם של חנוכה עמ' 57

הנפילה של יפואושו

יפואנית סובארו שהרגילה את הישראלי למכונית עממית, לא החזקונה לשינוי שנעשה ביפן עמ' 57

הנפילה של יפואושו

אילוסטרציה: סמית

יהודית קציר

לקראת רומן שני "למאטים יש את השמש בבטן", מציגה את 10 תחנות התרבות שלה

ייתום הקסם, יאנוש קורצ'ק, תעלומת הארגונים או החופש הנדל, נחום גוטמן יותם הקסם היה סיפור נפלא, אבל לא פחות קסום מהסיפור היה הספר. הוא היה שייך לאמץ, והיה לו כריכת עור מוזהה עם אותו ריח ישן של טבק ואבק, שמאפיין כל כך ספרים ישנים. גם לספרו של גוטמן היה אותו קסם ישן, ומתוך הסיפור והמפרצה החושניות של הארץ, הריחות של הקציר, תיאור דרכי החול, האנושיות הנטמנת והאת, שראו אותה גם בציורים שלו. אולי, בעצם, אני מסתכלת על הספרים היום ונחנית מהדברים האלו עכשיו. אני בכלל לא בטוחה שזה מה שמצאני בהם אז.

אורח הכפולה, אריק קסטנר, נשים קטנות, לואיזה מיי אלקוט; מלאך אצל שולחני, גייון קמפיון כסיפור "אורח הכפולה" יש מענה לפנטזיית התאומות, שלפי רעתי מלווה את כל הילדים. אולי זה חלק מתהליך של גיבוש זהות. בכלל, קסטנר רוע לקלוע למנטיות של ילדים ולהגשים אותן בצורה נפלאה גם ב"אמיל והבלשים" וב"צמחונת ואנסון". את "נשים קטנות" אהבתי פחות בגלל הסיפור עצמו ויותר בגלל דמותה של ג'ו, נערה כותבת שיכולת להדהות איתה, אבל גם אהבתי את היכולת שלה לא לעשות עניין מהנשיות, סוג של גמלוניות כוח, גם בסרט "מלאך אצל שולחני" מצאתי, הרבה יותר מאוחר, את דמותה של האשה היוצרת. על רקע חיים מאד קשים מתפתחת אשה שחריגה והיגיונותה נתפס כמחלל נפש, כולל אשפוזים כמרים. זה מאבקה של האישיות בקשיים ובמסיגמות, בדרך לביטוי העצמי השלם ביותר. זו שחקנית נפלאה, שלמרות שאינה יפה, ולמרות המאמץ שהושקע בהפיכתה למכוערת עוד יותר, אינך יכול שלא להתאהב בה. בדיוק ההפך מסרט אמריקאי.

מסעות עם דורתי, גריהם גרין נסעתי עם דורי לבית הנראה, כשהייתי כעדר בת חשע. וגנמר לי חומר הקריאה שלי, ולא הייתה לי ברירה או התחלתי לקרוא אותו. זה היה הספר הראשון למבוגרים

שקראתי, ולמרות שלא הבנתי חלקים גדולים מן הספר, נורא התרגשתי מרמתה של הדורה אונגט, עם המהרבים, ההפתאות, השיער האדום, את כך מצאתי את עצמי כותבת על כל מיני זקנות אקסצנטריות, בעיקר על כוח החיים והאהבה שהזיקנה לא מצליחה להבניע אותו. ההענוג הכי גדול היה לקרוא אותו בעצם השלישית בלונדון.

"שירה צעירה", קובץ שירים בהוצאת נעק קיבלתי את הספר לבת המצוה שלי, וחייתי קוראת בו במשך שעות. זה היה בעיני כאלו כוח עליון אחד כתב את כל השירים האלה ואחר כך גם המציא את השמות של המשוררים. לא הייתה כאן רבנה אינטלקטואלית של שירה, אלא פשוט קליטה של מילים, קצב, ריחות, וזה היה הספר שגרם לי להתחיל לכתוב שירה בעצמי.

"כסוף מערב", בנימין תמוז הספר השני בטרילוגיה "חיי אליקים". ספר על אהבה מאור גדולה של בחור צעיר לאשה מבוגרת ממנו. היכולת ללכת עם האהבה עד הסוף, וכל זה נשפה ובסגנון השרשי של תמוז.

"יוריו של ההרפתקן פליכס קרול", הרקסמיים, תומאס מאן קראתי אותם בגיל התבגרות, ויכולתי מאוד להדהות עם האנדר הזה של רומן חניכה. פליכס קרול הנשים המון פנטסיות שהיו לי על נסיעות, הרפתקאות, עבודות בכל מיני מקומות. מ"הר הקסמים" אני דווקא זוכרת את דמותה של מרת שווא. כשהתקסם סטורפ לא מבין איך היא יכולה להמשיך ולהאוב את בעלה הקשיש, היא עונה לו: "איך אפשר שלא לאהוב את מי שכל כך אוהב אותך?"

"זכרון דברים", פוף דברי, "הדור פרין ממריא", יעקב שבתאי זו כנראה כחירה צמודה, אבל כל זאת, השפה, היכולת לכתוב בקצב הנשימה, בקצב הדיבור הנשימי, זה מפתח שהרגשתי שקיבלתי ממנו וניסיתי להשתמש בו בכתיבה

שלי. מרגשת אותי היכולת לכתוב ביושר ובצורה מדויקת על האדם הבודד, ולא פחות מזה על קבוצות חברתיות, היוהי של תחושות היחידים, ותחושה המתמדת של הכרסום, ההתפוררות, הכיליון, אובדן השלמות והאר שהיו בילדות, המוות האיתי של אנשים, ההסתאבות ומעל לכל, פחד המוות שמחייב למצות את החיים במלואם, והקושי הגדול לעמוד בזה.

הבלש המזמרי, גיון אמיל התסריט, הבימוי, המשחק של מייל גמבון, הכל ביחד יוצר שלמות שהיא גוריה בסדרות טלוויזיות. אבל הייחוד שלה בעיני היה במעברים בין הזמנים, בתענוע הבלתי פוסק של הדיכרון והתודעה בגיבור, שבלט במיוחד כשימוש באותה שחקנית גם לתפקיד הזונה שנרצחת בעלילה שלו וגם לתפקיד אמו בעלילה האוטוביוגרפית.

פנלופי, הפרק האחרון של "יוליסס", גיימס גוים זהו המונולוג של מולי בלום. מ"יוליסס" עצמו קראתי רק קטעים, לא הצלחתי לקרוא את כולו. אבל הפרק האחרון שונה. זו היכולת להפוך את הדברים הכי יומיומיים וטריטוריאליים לשירה. קומביניון, קניית תפוחי אדמה, פורנוגרפיה, אפילו גסות, הכל הופך שירה. שירה שריחה הוא רית היסמין וריח הביוב. והכל באותה נשימה ארוכה, כמו אצל שבתאי, אבל הרבה יותר ארוכה.

"זכרונות", פדריקו פליני, "סיפורת של אולי", פרנסואא טריפו כסרטי של פליני ישנה ויואליות מאד חזקה, ואותו זיכרון מיטי של ילדות, כמו כסרטי של טריפו וברגמן, שאת כולם ראיתי אי או כסימטקס של חיפה, כשגיליתי את הקולנוע. אבל בעצם אהבתי לא פחות את "הטנגו האחרון בפריז" של ברטולוצ'י, על ההתנגשות החזקה שיש בו בין כוח החיים והאהבה, שבה ליוי ביטי בתשוקה, לבין המוות והחרם - בדיוק כמו בריקד טנגו. ואת וורי אלו, ש"תנה ואחיותיה" שלו, יש את השילוב המיניון הכי נכון של הומור, אירוניה עצמית וצילום נפלא עם עומק והבנה אנושית.

פוליטיקה בפרסום

שבוע של המהפך הפוליטי
הבסתר, מוקדשת פירמה,
התוכנית לשינוי ופרסום של
המסורת מדי מוצאי שבת בשעה
2, לנאש "פוליטיקה ופרסום". פירמה
וע, בתוכנית הרביעית בסדרה, תיפתח
שחזרה מתחילתה בהצטרפות לכנס,
איש ממרכז שנים בנוסגליה של צעיר
מפגש המפגשים, טנסספר, ליכור, עבודה,

התחפרו התוכנית הם ח"כ אברהם בורג, התפרסמו אייל אור, והיפוטמאי אלכס יק. בורג מייצג את הפוליטיקה המכר בפרסומות והכספיים, כמעט ששחט שנינים על המדף. אייל ניהל יתר את מערכת הבחירות של ורני מילא יתר עניינת תל-אביב, את המספין "ש"י" ואת הריצה של ביבי נתניהו לראשות מדינה. בילצקי ניהל בין היתר את המערכת של המדף לראשות עיריית תל-אביב. מספין "מס"ם עם העורכים.

סוס מוליטי נעשה בכל אמצעי המדיה וות, שלוש חוזות, רדיו, טלוויזיה, אבל ייקרי ממנו הוא שמוש בטלוויזיה, מדי אפשר לבטא את הצד היצרי של התח' פוליטית.

עוסק מנכ"ל המימון נרחבים והשקעות
המנחה ויוזם ארגון, נעשה באר-
צית. עלות הקמפיין של ביל קלינטון
בבחירות ארה"ב היתה 80 מיליון דולר, 60
דולר מהם הוצעו לפרסום בטלוויזיה.
העיתון והמקורות מציינים, בהדגמת הסעי'
בלינטון ולפניו רונלד רייגן, נמכרו
קטעים בדיוק כאלו של מצע מדיניות אחד.
הפרסומות עבור רייגן מוצגות בצד
הפרסומות למכונות סליימטר, וקשה למי
ההדבריס.
הידיד בליצקי טוען שאין כל מניעה למי

זו המודעה שמציע משרד הפרסום **צדפי שפרדאווס** במסגרת קמפיין כולל אחד. בנושא "היגיה ואכילת בשר". הצגת הקמפיין במבוא, תוקרן בטלוויזיה מחר, בשעה 20.30 במסגרת "פירמא" - התוכנית לשוק ופרסום עדכנית וחדש - טעלע.

A high-contrast, black and white portrait of a man with a beard, wearing a hat and holding a cigarette. The image is framed by a thick black border.

בחירות 1992. אורי זוהר משועש"ס

דור פליסטיקאי כמוצר צריכה, ולשכנע את הצי-
"ל" לקנות" את המעטת ואת ריקנותיה, באותו
שם שבו משכנעים את הציבור להושיט יד ולק-
ח מוצר מהמדרג.

ח"כ בורג, לעומת זאת, אינו מסכים עם
הדרך בליצע, וטוען כי כשצורך מושיט את
ידו לקנות משהו שגייס ממנה, הוא אינו
יחיד המצטרף מיד לזרוע, אלא, כשמוזכר בפני
הציבור, יחס הציבור מתמחילה את חסר אמונ,
כן, לרעתו, צריך להשקיע מאמצים שיגורו

[illegible]

שימוש בגימיקים כמו זה של הנשיא בוש, נזקק את נכדתו ומתערב בקרב חבריו כבד, קצין הרשף, של חברי פרלמנט המבצעים מעל להקת רוק, מורדלים במסגרת אוסף וסומות פוליטיות מהחולס ומישראל. כן גם תוכנית שימוש ב"כסא", בפרסום הפוליטי למתחרים, שכן הם חלק מהתחרות הפוליטית בתחומים.

[illegible]

ז שפת הקבלנים הוותיקה ארלר הפמייה השבוע את עולם העסקים הישראלי. היא הצליחה להגשים את של חברות השקעה רבות בארץ לרכוש את הוואח וספון, המוסר הבנקאי הקטן מפתח מה שמקנה לה רישיון להפעיל בנק מסחרי.

[illegible]

היה קשה לנישור. האב היה מאושר בעסקי הקבלנות ונרתע מעולם הפינוסים החשוף לכלי התקשורת. לבסוף הצליח צור ולשכנע את אביו לצעוד עם הזמן

לא היה זה מחשף, מבחיר אדרלר. לפני המר"ם נדעו עם קרלי ערלי"ם, שזיהו עם קרופ' המר"ם. יצגנו את האגודה, והם סמרו חגית שמעמית' וזה קופה של האופוזיציה של 60 הימים שניתנה להם. בנחת גור' שמיר ואין מניעה לביצוע העסקה. ורביה שבנק מבקש מהחל' של קמט קונצרט' ורצו עסקי בן סופר'ים. שם למשפ'ם אדרלר. מרדן רצו לרכוש בנק הקבלן הוותיק' אדרלר סמכור'י "אנתוני שאנים" מעליה ומחפ'ם עם עסקים. בבניה יש תמיד תגודות חרות' שם יציתו ויידרדו ואיננו רוצים להיות תלויים רק על קבלתם. לכן, אנחנו משקיעים חלק בגוריו'ם של עסקים הפנינים אלה."

צור אדלר, בן 36, שכבר בגיל צעיר התרוצץ ע
יגומים, היה צריך להשקיע מאמץ וכוחות שכנו
מעטים כדי להשיג את הסכמתו של אביו לצב
את ההשקעות במגרשים ולהשקיע בחברות פ
סיות. הלכטים של אביו היו קשים, גר עסק כ
י חייו בבניה, והפך לאחר הקבלנים הידועים בא
בנייה רחוקה

[illegible]

קוסדות. כסופו של דבר הצליח הנו לשכנע את
כיו שאין מנוס וצריך לצעוד עם הנו, ולהבטיח
תוב המיפנסים וסקסי הבניה, כמלי שהם יחיו
הנה בחסדי בנק זה ואחר. עם הנהיג של דירות
שכונותיה של בניברק לא הבטיחה רווחים גרד
ים, כי זו הנה עבוד וזוגת צעירים.
החודמות הראשונה בצע תפית תמהיל
סקסיים של המשפחה היתה ב־1988 כאשר בנק
פועלים הוציא למכירה את הבנק המבטחנותא
הנה בל מנוי. התבונן מנוי מרש

צוֹר אַדְלָר נ
רכשה המע-
יח עם התב-
מתכנן בוק-

בכל המהלך המשמעותי
יהיה כאשר החברות רכשו
את מחצית הבעלות מבנק
תאוריות, חברת רכישת
מים ומנהלת קרנות נאמ
נות. ויהיה זה עסקה
משולבת עם המנכ"ל
של עכבר של כנל המועלים.
והוא גזית ואיילן ירין.
החברות בבעלות החדשה
הצליחה להאכלס בין חב'
רות הברוקרים הפרטיות
ורשמה תוצאות מאוזנות
טובות.

ההשקעה השניה המי
שמעוועותי בחתום הפיננ
סי היתה רכישת חברת
הביטוח קונטיננטל. הב
רה זו מתמחה בביטוח
מי. מאז חילופי הבעלות
התרכזה בעסקים אלה,
יצרה קשרים הדוקים עם
מבטחי המיטנה בחיל
והרחיבה חוג לקוחותיה
בקרב היצואנים. היצוא
נים ועמילי המכס, עתה
רוצה אדלר להרחיב את
פעילות החברה ולהיכנס
גם לביטוח רכוש.

הכניסה לעסקים החדשים לא כללה את הפעילות בקנה המוני. ישראל אדלר, כי 76, אובד
לוח העשה הבכיר, לקרן חתארי, כי 76, אובד
שחל מחנה לרובותיו. הוא מע כי פעיל
בהיקף סטרי בכנייה והבנתו. הוא מע כי פעיל
כאשר הוויזיטס כי בהיקף של כמה מאות מ
רות. אדלר מנע מהתפתחות הצעות להקים
ישראל של 2,000 ידיות ויחיד, כי פעיל
אחרים, כי ידע מה יכולתו לבצע ולעמוד בדר
שור.

שמו של ישראל אדלר קשור בדר בפרשה
חשובות: סיטוביות שימשו כתרומה לליכוי
כתב האיושם שהוצגו נגד הוויזי לרובות כי בופר
והפרשה מפרה. לפני כשנתיים פתח ליכוי
הוויזי. גרשם מדרה כי פתח כי פתח כי פתח

קים האחרים שהתפתחו. ישראל ארלר נותר צמוד לבניה.

צור אדלר, המשלים עתה לימודי תואר דוקטורט באוניברסיטת תל־אביב, מתלק זמנו בין עסקי הכ־ניה בכנייבוק לבין העסקים בסטי התל־אביב. העובדה שהוא הבעלים של חברת ברוקרים מצליחה וחברת ביטוח המורשת כנסיים לא שינתה את סגנון

צור אדלר כבר אינו מסתפק בעסקי הבניה המשפחתיים ■ תחילה רכשה המשפחה חברת ברוקרים, הוסיפה חברת ביטוח ועכשיו, יחד עם הבנק שרכשו, הם כבר קונצרן פיננסי ■ אדלר ג'וניור מתכנן בנק לאנשי עסקים ■ עתה הוא מגייס 10 מיליון דולר

צוֹר אֲדֹלָד. מִחֶלֶק זִמְמוּ בֵּין בְּנֵי־בֶרֶק לְסִיטֵי בְתֵי־אֲבִיב

החיים. הוא אינו לובש תלסיות אופנתיות, ושאר גינונים של מנהלים הקסורים בשוק ההון התל-אבי כן, ורועים ממנו. אבל לאכול במסעדה טובה אינו מתבנה.

מסמשת אדלר היא מסורתית, אבל אינה חרדית. ההללחה כנניה בכנייה, אומרים האדלרים, היא הודות לאמנם שנותנים בהם הקהילה החרדית. צור ככר אינו לובש כיפה.

צור אורל וסאך שובנק של ישרא אנש
קיס, ולכן שובנק מציפירי בריזוי עסיק, באסר
הסימנה חת לביאח את שריזתי בלחם פלחם
דו של הקשת המחנה הצלחלה חת בארזס תפסדי
תגולו, חת מבטיח את הפתוח, בארזס
את המנהלים החדשים, עירוז בדמות ידועת בנק
אח, אישים הנגידים עירוז פלחם בנק
אש חת, אישים נעמוד נגיד בנק ישראל לשעבר, ברי
משח מנרוליס
עתה, שרס חל, חת מרכו מאמצים לגיוס
מיליון דולר, שחם חתו התחלחלי חתו הפעלת
הבנק ין חל כחם משובות חתו בארזס מאסיריות
שנות, חת חל באמצעות חברת בנין ארזס
הקצא פחיתת חתו חתו, סעודת כחוישיסיל
סח חת חת פלעול.

בגנייתקוה. מרוב בהשקעה של 24 מיליון דולר. לעיסקה זו נכנסה חברת אסריקה ישראל כשותפה, וצימצמה את ההשקעה של אדלר ל־12 מיליון דולר. האדלרים ממשיכים לחפש אחר מגרשים נחאימים לבניה, והתנופה הזו לא נכלמה עקב העם

هَذَا مِنَ الْأَصْلِ

TOWER

SEMICONDUCTOR LTD.

טאור סמיקונדקטור, מקבוצת VLSI והחברה לשרא, הינה חברה תעית ידע המייצרת שכבי מחשב בטכנולוגיה מתקדמת ומייצאת את מירב מוצריה לחייל על לקוחותינו הבינלאומיים במנות חברות מובילות כהולט פאקארד, ושיול סמיקונדקטור ועוד. את מציים במידל מואל מל שוקי העולם ומציעים לך תאוי העסקה לטווח ארוך תוך הבטחת אתגרים מקצועיים ותממול הולם.

מהנדסי/ות תהליך משרה 6104

תאור התפקיד:

פיתוח ותחזוקת תהליכי ייצור של מוצרי VLSI מתקדמים.

דרישות התפקיד:

מהנדס/ית כימיה/חומרים או פיסיקאי/ת

ניסיון במיקרואלקטרוניקה - תרון שליטה טובה בשפה האנגלית

תקשורת בינאישית טובה

חשב/ת משרה 10404

- ❖ דיווח: למסמכי 7' כספים
- ❖ תאור התקפדי:
- ❖ רכוש קבוע ומענק השקעה ❖ דיווחים כספיים ❖ מס חברה
- ❖ אחריות על הנחלת השבועות של החברה הכלולת
- ❖ מערכת נוכחות ומשכורות, ספקים - שוק מקומי ויבוא,
- ❖ רישום מסמכי לקוחות ומכירות, רישום מסמכי בנקים
- ❖ כנישורים ❖ פרושים
- ❖ רואה חשבון ❖ שלישי בגלילות חישוב אלקטרוניים ו-PC
- ❖ ניסיון במערכות הנחי"מ ממוחשבות ❖ שלישי טובה באנגלית
- ❖ ניסיון בניהול צוות עובדים ❖ ניסיון של 3 שנים ומעלה
- ❖ במפעל תעשייתי - יתרון
- ❖ וא לענות בכח בביצוע קורות חיים, תעודות וציונים אל: סאאר סימיונדקטור,
- ❖ ת.ד. 619 סביל הענק 10556, עבר מחל"ת כח-דום,
- ❖ ולצי"ש מספר הישורה. סודית תשמר בקפידה.

- לשינוי מוצרי אלקסי
- ברמת האיסטריטגי
- כישורי המעמול:
- תואר ראשון ומעלה ב:
- כלכלה / קשורת / אלק
- יכולת וחכמות ויפועוליות
- ברמה גבוהה.
- יישומיות וכשרי כישורי ושכונות
- רישות קהילה
- טל לחפנות נכונה יד יד
- מיקוד 61110 בציון משרה מ

התפקיד:
 □ ידע ונסיין בסחר חוץ
 □ נסיון של 5 שנים לפחות
 □ ידע ונסיין בעבודה עם
 □ שימוש בגולן אלקטרוני
 □ נא לפנות בכתב בצרף
 □ לתיבת דואר 30115 ת"א

هكذا من الأصل

לוח דרושים מעריב

מל: 03 5632140 • פקס: 03 5632059 • מודעות דרושים נוספות מתפרסמות בחוברת לוח

SURECOMP
שורקומפ פיתוח בע"מ

בית תכנה מוביל בתחום הבקאות הבינלאומית
מחפש חיזוק לצוות דינמי העוסק בפריקטים מעניינים

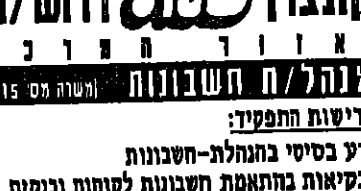
מנהל/ת שיווק ומכירות אירופה
נסיון במערכות תוכנה בנקאיות - יתרון (משרה 800)

ראשי צוותים
נסיון בפתוח מערכות Client / Server בסביבות Unix, OS/2, קישוריות ל-Mainframe (משרה 705)

תוכנתנים/ות COBOL/CICS IBM-MF (משרה 720)

נא לשלוח קורות חיים לשורקומפ פיתוח בע"מ - מ"מ מאבי אנוש, עם ציון מס' המשרה רח' בן גוריון 22 גבעתי-שמואל 51905

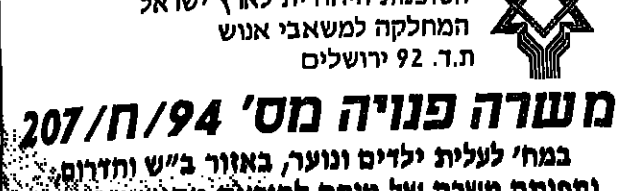
עולם עם תוכנה

עלית

לקונצור של דודו/ה
מנהל/ת חשבונות
דרישות התפקיד:
• ידע בסיסי בחשבונאות-חשבוניות ובקורות בהתאמת חשבוניות לקורות ובנקים.
מחנכת/ת
דרישות התפקיד:
• נסיון של 2 שנים לפחות בתכנות מחשבי AS/400, מכרת מערכת ההפעלה - יתרון.
• תושב גוש-דן.
מזכירה/ת-לשונות
דרישות התפקיד:
• עברית ורוסית ברמה שפת אם כולל חספסה.
מנהל/ת חשבונות
דרישות התפקיד:
• סוג 3 עם נסיון של 2 שנים לפחות.
• ידע על חשבונות - יתרון.
• לחצי משרה.

נא להגיש קורות חיים מפורטים ל: מאבי אנוש, עלית, ת.ד. 19, רמת-גן 52100, ולצרף על המעטפת את מספר המשרה וציון על מנת להימנע מבלבול.
• סודיות מובטחת.

משרה פנויה מס' 207/ח/94

במח' לעלית ילדים ונוער, באזור ב"ש וחברון, נתפנתה משרה של מנהל/ת לחינוך מסייעת/ת. תואר התפקיד: תחזית מורים חלמרים: קריאת, הכנה, חוראה מסייעת למתבגרים באזורי חדרים.

דרישות התפקיד:

- תואר ראשון בחינוך ו/או במדעי הרוח והחברה/עדיין בחינך מיוחד.
- נסיון בחוראה של 5 שנים - עדיף נסיון בחוראה מסייעת.
- רצון נסיון בחנחיית.
- רשיון נחינה ברכב.

חלוקה חשבונית: דרגת מנחים בדרג עובדי חוראה.

את הצעות המועמדות יש להגיש בכתב אל המח' למשאבי אנוש, ת.ד. 92 מיקוד 91000 ירושלים, לא יאוחר מ-17.5.94.

המוסד לביטוח לאומי
דיוש/ה

עוזרת/ת בכירה/ה למנהל הכללי
במשרד הראשי בירושלים

תדירות: 6-8 בדיקות/חודש.
תואר התפקיד:
מטפל/ת במסמכים, חשבוניות, כרטיס ובע"פ; מתמודד עם בעיות חירום; מנהל ליקויים ומתירי עיכובים; מקיים ביקורי עבודה בסניפי המוסד בכל הארץ.

תחומי עניין:
השכלה אקדמית ותואר ראשון לפחות; נסיון של שנה בעבודה בקבוצת במסלול חקיקה ומסמכים; עדיף תואר שני; כושר חכמה בכתב ובע"פ; ידעית חשפת חקיקה ודאגות על בריאות.

תעודות:

1. במשרה מועמדת עובד עליו חוזה מיוחד, והוא ראוי לחנוש את מועמדותו.
2. המועמדת יבנה בכתב.
3. את חקיקת, ביקורי העדויות על השכלה, יש להגיש על גבי טופס בקשה למשרד מנחי (מקד 2115) אל המוסד לביטוח לאומי, מחלקת כרטיס, ידעית חשפת המשרד הראשי, שד יונתן 13 ירושלים 91909, עד 24 במאי 1994.

משרה פנויה על משרה פנויה

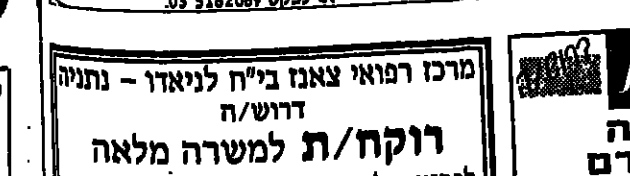
לפי סדר הודעות חירום מרכז למעלה שביים שנים לפחות חמש שנים עדיף שנים עשר שנים על הפעלה חקיקה ודאגות על בריאות.

מנהל/ת פריקטים באגף חקירות
תואר התפקיד:
נחל חקיקה על בעיות בריאות ופריקטים עדיניים, העבודה כוללת חקיקה עם קבלת, קבלת קול, מעקב אחר הקצבים ודרישות חשבוניות חקיקה.

דרישות המשרה:
• תואר ראשון במדעי החברה או חקיקה עם נסיון שוטף במחקר, בעיקר בענין חקיקה ופריקטים של 3 שנים לפחות.

תנאי העסקות:
• אחת משרה מלאה.
• זכות אישי בהתאם לתקנות ולנסיון.

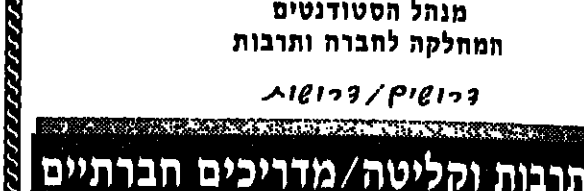
את המסמכים לעבודתך יש להגיש למחלקת חקיקה ודאגות, מחלקת חקיקה ודאגות, שד יונתן 13, ירושלים 91909, עד 24 במאי 1994.

משרה פנויה על משרה פנויה

מרכז רפואי צאנז ב"ש לניאור - נתניה
דיוש/ה

רוקח/ת למשרה מלאה
לפרטים, למנות לידר שקלונק, מנהל רפואי טל: 09-604747, 09-604745

מנהל הסטודנטים
המחלקה לחברות ותרבות

משרה פנויה מס' 207/ח/94

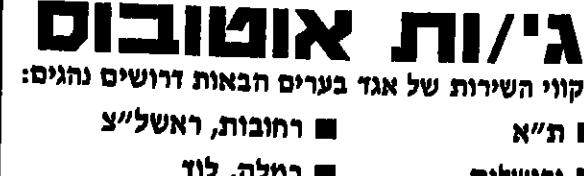
במח' לעלית ילדים ונוער, באזור ב"ש וחברון, נתפנתה משרה של מנהל/ת לחינוך מסייעת/ת. תואר התפקיד: תחזית מורים חלמרים: קריאת, הכנה, חוראה מסייעת למתבגרים באזורי חדרים.

דרישות התפקיד:

- תואר ראשון בחינוך ו/או במדעי הרוח והחברה/עדיין בחינך מיוחד.
- נסיון בחוראה של 5 שנים - עדיף נסיון בחוראה מסייעת.
- רצון נסיון בחנחיית.
- רשיון נחינה ברכב.

חלוקה חשבונית: דרגת מנחים בדרג עובדי חוראה.

את הצעות המועמדות יש להגיש בכתב אל המח' למשאבי אנוש, ת.ד. 92 מיקוד 91000 ירושלים, לא יאוחר מ-17.5.94.

הג'י/ות אוטובוס

לעבודה בקווי השירות של אגד בערים הבאות דרושים נהגים:

- ת"א
- ירושלים
- כ"ס, הרצליה
- רמלה, לוד
- נתניה

מלי רשיון נהיגה לאוטובוס, לאחר שירות צבאי, מומנים לחניית את מועמדותם למחלקת כ"א של אגד במספר 208, קומה 2, לעבודה בירושלים: מח' כ"א, בית אגד ירושלים, רח' יפו 208, קומה 2. בית הערים: מח' כ"א, בית אגד ת"א, רח' מ"ת 142, קומה 3.

התעודות המתאימות ונדרשו לעבודה על חשבון אגד:
שנת העבודה במחלקת כ"א: בימים א'-ה' בשעות 08:00-15:00.
שנת העבודה במחלקת כ"א: בימים א'-ה' בשעות 15:00-22:00.
שנת העבודה במחלקת כ"א: בימים א'-ה' בשעות 22:00-05:00.

יש להגיש את המסמכים למחלקת כ"א של אגד, תל אביב 61000.

טמבור

דיוש/ה

מנהל/ת מערכות ליחידת המחשב

הכשרות הדיוש:

- מהנדס/ת בוגר/ת מסלול מערכות מידע
- נסיון בתכנות ניתוח מערכת
- ניהול פרויקט הקמת מערכות תוכנה מניהלות
- לאחר שירות צבאי
- בריאות תקינה
- ממונים באזור חיפה והצפון

המועמדים המתאימים מתבקשים לשלוח פירוט קורות חיים ונסיון מקצועי לאגף כ"א אגד ת.ד. 2238 עכו 24121

• סודיות מובטחת

משרה פנויה על משרה פנויה

מרכז רפואי צאנז ב"ש לניאור - נתניה
דיוש/ה

רוקח/ת למשרה מלאה
לפרטים, למנות לידר שקלונק, מנהל רפואי טל: 09-604747, 09-604745

העמותה לקידום החינוך
עזרת - נתיבות

מנהלים/ות לשנה"ל תשנ"ה

למקומות שיש שתיים בקרית התיכון - נתיבות.

מועמדות/ות בעלות/ות כישורים מתאימים יגישו בכתב בציור קורות חיים ומסמכים המעידים על נסיוןם וכושרם בתחום הניהול בתור שש שנים. וכן חלוצות.

מועד אחרון להגשת מועמדות הוא: י' סיון תשנ"ה 17.5.94.

כתובת: ת.ד. 20 נתיבות
מיקוד: 80200, טלפקס: 07-945262

על התחום כלכלה משפט - י"ר העמותה אליהו מרץ - י"ר ועד העמותה

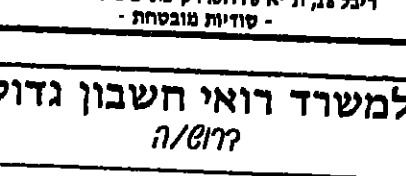
מנהל/ת שיווק

עבור אחת מלקוחותינו חברת גדולה המבצעת בתחומה:

- צעירה/ה לתפקיד מנהל
- תואר שני במנהל - עסקים, התמחות בשיווק
- תחומי עניין: בריאות, אסטרטגיות שיווקיות, אחריות על מוצרים ומסרים.

נא לשלוח קורות חיים ביון שש המשרה ל"סוף-שיא", רח' 18, ת.ד. 4778, רח' מנחם מנדל 61000, ירושלים.

• סודיות מובטחת

למשרד רואי חשבון גדול
דיוש/ה

רואה/ת חשבון

באזור טבריה והצפון

לתפקיד בכיר בביקורת תאגידים כולל חברות בורסאיות

מועמדות/ות בעלות/ות נסיון במחלקות ביקורת וניהול צוות עובדים ו/או בכיר/ת ב"עבור ר"ח" ת.ד. 3496, תל אביב 61034

14 בפקס: 03-662875

גרפיקאי/ת

למפעל לניר רצף ביבנה דרושים/ות:

- נסיון גרפיקאי - ע"פ האגף - חובה
- רצף נסיון בע"פ/לחיתוך

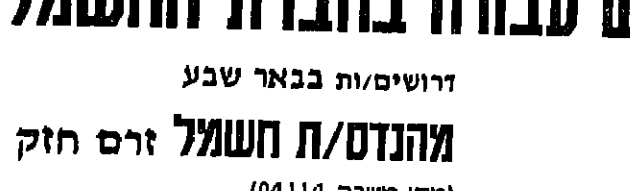
דפס/ית

לניר רצף - נסיון חובה

מח' א"ת, ת.ד. 37342, מיקוד 61373, בצורף קורות חיים ומסמכים אישיים (כתובת, טלפון ותמונת ספורט) מועמדים שיוצאו מתאימים יכשירו לתפקיד • סודיות מובטחת

לוח דרושים מעריב

מל: 03 5632140 • פקס: 03 5632059 • מודעות דרושים נוספות מתפרסמות בחוברת לוח

יש עבודה בחברת החשמל

דרושים/ות בבאר שבע

מהנדס/ת חשמל זרם חזק
(מס' משרה 04114)

דרישות התפקיד:

- נסיון של 3 שנים באחזקת מתקנים תעשייתיים.
- בוגר/ת קורס מתח גבוה של משרד העבודה.
- שליטה מלאה בעברית ואנגלית.

חשמלאי/ת
(מס' משרה 04115)

דרישות התפקיד:

- בוגר/ת בית ספר מקצועי (12 שנות לימוד).
- בעל/ת רשיון חשמלאי מסמך.
- בוגר/ת קורס מתח גבוה של משרד העבודה.
- נסיון בתפעול ואחזקה של מתקני מתח גבוה.
- שליטה מלאה בעברית ואנגלית - יתרון.

מגורים בבאר שבע - עבור שתי המשרות הנ"ל בקשות יש לשלוח, בצורף קורות חיים וציולמי תעודות מתאימות וציולמי מספר המשרה המבוקשת אל: חברה החשמל לישראל, מחלקת כ"א אגד חפועל דום, רח' החשמל 18, תל אביב 65117.

מהנדס/ת מערכות מהנדס/ת חשבונות/מחשבים
(מס' משרה 06116)

דרישות התפקיד:

- נסיון מוכח בתחום מערכת הפעלה MVS/ESA.
- רצון נסיון במערכת הפעלה VM.

מהנדס/ת חשבונות/מחשבים
(מס' משרה 06117)

דרישות התפקיד:

- נסיון מוכח בתחום תקשורת CICS.
- בסביבת מחשב IBM-MF.

מגורים באזור גוש דן - עבור שתי המשרות הנ"ל בקשות יש לשלוח, בצורף קורות חיים וציולמי תעודות מתאימות וציולמי מספר המשרה המבוקשת אל: חברה החשמל לישראל, מחלקת כ"א אגד חפועל דום, רח' החשמל 18, תל אביב 65117.

אם אתה מחפש אנו נציע לך

עבודה דמיית, פספסית ללא שירות

הערה: ארובה ומעניית תפקיד שוטף מרחק הכולל מנע עם אישים, אפשרות להרחפת ולחזור, רכב וחכמת שירות והשקעת ליחודים אקדמאיים.

נחנים דרושים:
• ניל-23 • השכלה חבונית לפחות, יתרון לאקדמאים • ידעית השפה עברית-ישראלית

מח' א"ת, ת.ד. 37342, מיקוד 61373, בצורף קורות חיים ומסמכים אישיים (כתובת, טלפון ותמונת ספורט) מועמדים שיוצאו מתאימים יכשירו לתפקיד • סודיות מובטחת

הלחם של האוכל

מדינת ישראל - ירושלים - 13.5.94

שער יעל תורן

האיש שהמציא את הפאוק מציא מחדש את פריז. דאיון

נילי מירסקי תרגמה מרוסית ספר פולחן. אבנור ברנהיימר

מבקר התיאטרון הפורש אמיר אוריין נפרד מיוסף מוגני ■ מאיר שניצר על הסרט הישראלי החדש "מקס ומוריס" ■ וגם יוסף אגסי, דוד אבידן, יהונתן גפן, רון מיברג, מנחם פרי ואמיר רותם

מל קולס מקלדו מוסקבה - פטושקי בדעה צלולה

אופל אסטרה

אאו
המשפחה

אחריות
שנים
3
100,000

עכשיו יותר מתמיד
אופל אסטרה
המשפחתית המושלמת.

לבחירתך:

דגם	מחיר
אסטרה 8 דלתות, 1400 סמ"ק, גיר ידני	54,255 ש"ח
אסטרה 8 דלתות, 1600 סמ"ק, גיר ידני, מנוע מקורי, תחב כח	55,576 ש"ח
אסטרה 4 דלתות, 1600 סמ"ק, גיר ידני, מנוע מקורי, תחב כח	57,067 ש"ח
אסטרה 5 דלתות, 1600 סמ"ק, גיר אוטומטי, מנוע מקורי, תחב כח	70,155 ש"ח
אסטרה 4 דלתות, 1600 סמ"ק, גיר אוטומטי, מנוע מקורי, תחב כח	71,548 ש"ח

* המחירים כוללים מע"מ ולא כולל אביזרי רישוי ומס בולים
* ע"פ מודיעין 94044 מתאריך 10.5.94

בזכות האמינות והבטחות

לאופל אסטרה החדשה מערכת "הידוק בדיק" לחגורות הבטיחות בכל המושבים ומערכת "הגנה היקפית" לחיזוק הדלתות.

בזכות הבטיחות

לאופל אסטרה החדשה מערכת "הידוק בדיק" לחגורות הבטיחות בכל המושבים ומערכת "הגנה היקפית" לחיזוק הדלתות.

בזכות הדינמיות

המנועים החדשים ורבי העוצמה של אופל אסטרה כוללים מערכות הורקות דלק רב נקודתית מבוקרות מחשב, המקנות לאופל אסטרה ביצועים מצוינים, יכולת תמרון וזריחה וחסכון בדלק.

אופל המהירה

בעל עכשיו את שער המארק הגרמני ועלו על אופל אסטרה.

יובילרסל מוטורס ישראל בע"מ. יבואנים בלעדיים לדגמי GM, אופל, איסוז, סאבא, משרד ראש - ת"א דרך פת 76. ■ אולם תצוגה רכבים מרשימים - ת"א דרך פת 76. ■ 03-5818911 ■ אולמי תצוגה חסמים - אשדוד: רח' המדע, סל. 584832-08 אילון מוסר שחם, איור התעשית, סל. 378871-07 אשקלון: שרתי ציד, א. תעשיה צפוני, סל. 750811-07 באר שבע: עזרא צדוק, דרך חבון 5, סל. 274504-07 חדרה: כחן ובני, שכונת ביחילק, סל. 348888-08 חיפה: גומא, דרך יפו 132, סל. 830281-04 קרית, החסידות 153, סל. 727082-04 ירושלים: עפר תעבורה, רח' האומן 10, תלפיות, סל. 782895-02. א.ג.מ. רח' האומן 8 תלפיות סל. 783888-02. כפר מנחם: שרון שיק, רח' סטרנהובסקי 24, סל. 420785-08. מושב מרחביה: אבי סוכנויות בע"מ, סל. 828481-08. נצרת: סרג'י, רח' המוסקס 11, סל. 401222-08. נטני: סל. 828481-08. עזר, רח' פנקס 28, סל. 827149-08. עכו: מרכז הצפון, רח' המדד 14/22 סל. 918203-04. ראשלי: מוסר חוקי, רוסטיל 124, סל. 8641671-03. רחובות: מוסר צמד, דרך צנח, סל. 381727-08. רמת השרון: ארזן לז, ארזל 30, סל. 248487-08.

עליונה

רשימת אירועים
חיוניים לשבעת
הימים הקרובים
אבנר ברנהיימר

אופן כללי

הג השבועות, כמו כל חג ישראל, לי באלף השנים האחרונות, תאפריץ בעיקר בטלוויזיה משעממת. סרט טי טבע ובכללית כצדדי ערב החג מכינים לחם כמו אבותינו, ובעיקר מופעי חג חגיגיים. מישור נכראה חושב שהחזמירישראלופוס לא יכול לעבור חג בלי כמה שירים אהובים שיקולקלו להם יחידיו. ים השבילים שמסביב, ולכבוד החג ברוטב גבינה לבנה חמוצה. אף פעם לא חבנו למח בטלוויזיה מתייחסים לחגים כמו אל סרט שהדרך היחידה לעבור אותו בשלום היא להזדקק את חציו הראשון ומיד אחר כך לרחות סרט. ואולי הפתרון הוא הרעיון הגדול שנהג רון שילון, בערב יום העצמאות יצאה לו תוכנית מאור מוצלחת. בערב יום העצמאות רוב האנשים נמצאים ברחובות, או בשינוע, במקום לייצר תוכנית בלי חשק, העם יקבל בשירות חורף את התוכנית שכוללת ריבוי עליה. יצחק היקר יצחק כחן, והתוכנית אכן תגיע בסופו של דבר לרייטינג שהוכח שהיא לא אפשר היה לצדף ככוננו עריבה מקטעי החבל והשתנות שהשמיע אצל שילון לפני שברעיים נסים ווילי, ולצדף להם את צילומי מליל כיבוש התסתדרות. מה שנקרא, להוסיף לשמחת השירור החורף גם שמחה לאיר.

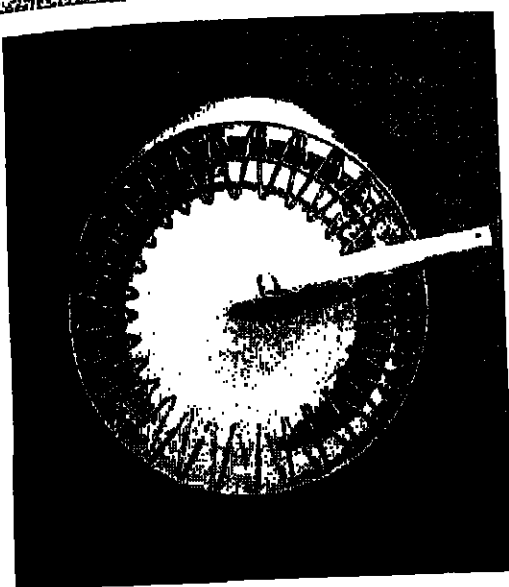
כל מה שגורר הוא לברוח שוב מהבית. למשל לקולנוע, שם יפתח השבוע חדר שירון על הקשר בין המושג המופשט סרט ישראלי, למושג הממשי משה איבגי, למסע קוראים "מקס ומוריס", וגם הוא קומדיה שעיקר כוח המשיכה שלה סמון בחיור של איבגי. אם גם הסירט הזה יצליח, ייתכן שאיבגי יוכיח תרומה כחשובה של שנות ה-90 לזאב רוח ויהודה ברקן. רק שעל איבגי יש קונסנזוס בין הקהל למי בקרס. ייתכן שיש מקום לסבב חדש של ראינונה בסגנון "אני פלי", רק יותר שער בחוץ. חיינו מציעים לקיים אותם כפואייה של תיאטרון ירושלים, כשמתוך האולם בוקעות רוחות מודרניסטיות של האופרה משווייטנבראט עם החמקה חורשה של "בני מר ביסטו שיר". חיינו מציעים שעמנואל הלפרין ידאין במקביל את רוחו וברקן. ושיגישו להם המון עוגות גבינה ואה, והרעיון ממש מצחיק שכסוף הראיון הם ירחפו את העונות בטר-צופו של עמנואל. מצד שני, זה רעיון מעט אלים שלא הולם את הפסטיבל המכובד שאיך שכתה מחזיל ממש השבוע. איזה כסף.

ת ר ב ו ת מ ע ר ו ב
עורך: גל אוהובסקו
סגנית עורך: חמר נלבץ
עיצוב: אורנה אשורי
מוזיקה: מלכה רדעס
© כל הזכויות שמורות ל"עריב"

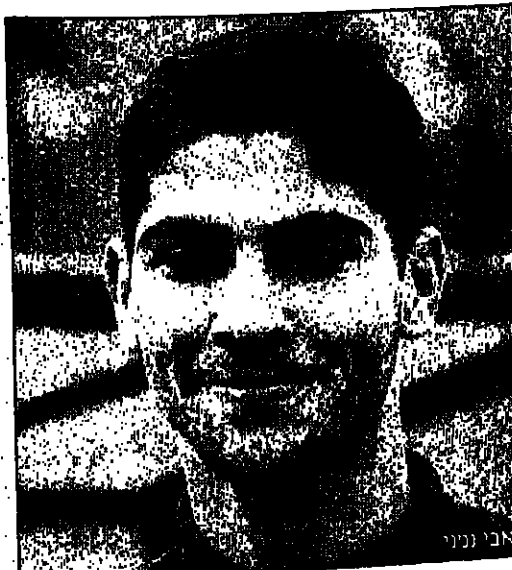
"מצדה", ג'ון זורן, פסטיבל ישראל, שון, 16.5, 12:00, 18.5, 20:30, באלום הקונצרטים ע"ש הגני קראון, ירושלים

כחמש רקת עברו עד שהבתי שג'ון זורן והנגנים המלווים אותו במסע לא מכוונים את הכלים אחרי כי התחלתי ליהד בוח. זורן, אמן שוליים ניו יורקי נחשב, מוגדר כמי שכותב מוסיקה לא. לפעמים זה נשמע כמו רוק, לפעמים כמו פאנק ולפעמים כמו קאנטרי, אבל זה תמיד לא בדיוק זה. זורן פיתח שיטת הלחנה בה הוא כותב על גבי כרטיסיות רעיונות ורימויים המכונים "דגעים מוסיקליים". מרוב בסקטי מוסיקה קצרים ומרתקים, רעיונות ורגשיות. את ההשראה הוא קיבל ממלחינים של מרסין מצרירים. את אחת מיצירותיו כתב בהשראת מלחנתו של וואן דאנה, אותו הוא מעריך. זורן, שמגיע לישראל במסע הופעות, מנגן עם המחוקק ג'ואי בארון, עם ג'ון החצוצרה רייב דוגלס ועם הבסיסט גרג כהן. כהן היה המנהל המוסיקלי והבסיסט של סום ווייטס ועבר עם לו ריד, לורי אנדרסון ובסרטים של וורי אלן ודבורה אלסטון. ביצירה "מצדה" מחפש זורן את שורשי היהודים, ומשלב בה אלמנטים של מוסיקה חסידית.

העיצוב של "אלטי". תערוכה. מוזיאון תל אביב. מתיחה: חמישי, 19 במאי, 20:00

לשכנה שלי יש קומקום של מילים סטארק. אתם יודעים כמה פעמים שמעתי ממנה את זהו פעם הלכת לחנות וקנית קומקום שורק או מאפרה. מתם קומקום או מאפרה. היום אתה נכנס לגלריה לכלי בית ושואל את האוצרת אם יש לה את מסכת המיץ של סטארק. וסכר"ם תספדו לבית הקפה ליי לית בתל אביב ותבינו על מה אני מדבר וואם אתם כבר שם, אז תאכלו משה. גורא טעים. מוזיאון תל אביב יציג מסוף השבוע הבא במאה כלים שעיצבו גדולי המעצבים לחברת "אלטי" האיטלקית, שנוסדה ב-1921 וייצרה בעיקר כלי שולחן ממתכת. בתערוכה אפשר יהיה לראות דברים שגם וגם להתרשם מהמעמד החורש שייכשו לעצמם הכלים בחינת עם התיכנס לסלם סטאטוס. ביום שישי, 20 במאי, בשתיים בצהריים, תחזיקים במוזיאון הרצאה על עבודתו של ריצ'ארד סאפר, שעיצב עבור מרדכיבנץ ופאט, ומחפש עכשו בעיצוב מחשבים של איי.בי.אם.

חצי גמר בגיע המדינה בבדולול, שלישי, 17.5, איצטדיון רמת גן, 17:00: מכבי ת"א - העולה צמירודים חולון. 19:00: מכבי פ"ת - העולה ת"א

התקוה של רבים היא שיהיה רביב תל אביבי בגמר. על הגייר, השבועות התל אביביות טובות יותר השנה, אבל כדורגל משחקים על דשא ולא על נייר ומחשבים הוא נשמע גביע המדינה. נוכח אני מלה היה ב'88'. הופעל עלתה למגרש כאלופה, וכולם ציפו שיתקף את המאפרה, אומר המבקר הפסידה זה. זו הייתה הפעם האחרונה בה זכתה מכבי בגביע. הפעם האחרונה בה זכתה הופעל הייתה ב'83, אז היא ניצחה את מכבי 2:2 מגול שהכניס גיל לנצרא ביר. להופעל צפרי רים חולון זו הפעם הראשונה בחצי גמר הגביע. אבל עשר מוחז, החלוץ המרכזי של חולון, כבר נבח במעמד. ב'89, כשהיה במיר מכבי חיפה, כבש בגמר הגביע את שער השוויון מול בית"ר ים כדק המצדה מחפש זורן את שורשי היהודים המסירה בגליליים. הפעם האחרונה בה זכתה מכבי פ"ת וזכתה בגביע הייתה ב'52, כשניצחה את מכבי ת"א 1:0.

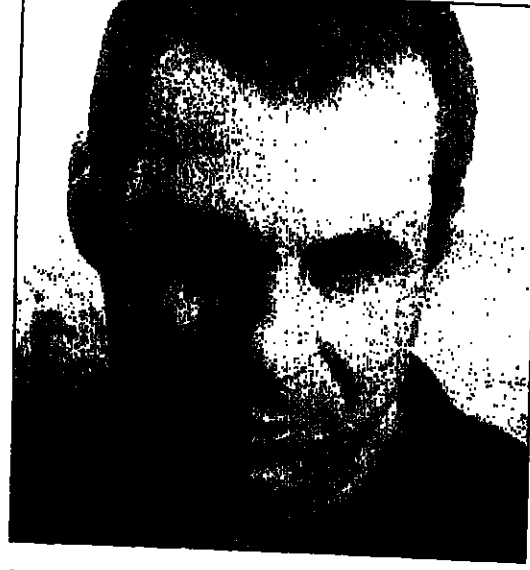
"ביכורי רוק". "ניצאת חרומ", ערוץ 6, ראשון, 15.5, 19:00. במאי: יואב דודת

עם הכשרון שלנו בבחירת קליפים לאמ.סי.ויזיון, אז בטח הקליפ העתידי של סער בריז יישלח לשם. זו לא חוכמה לדרת על בריז, שהוא הבסטה חרשה כואת (גם כנסיית השכל היתוח), אבל ביצוע האנפלאגר שלו לשיר "אני מאבד אותך" הוכיח לי את נסיונותי לנגן בניגודה אקורדים של הביטלס. לשם ההגינות אציין ששרון קנטור, המגישה, אמרה לו בסוף "זה מאוד יפה. באמת, באמת". כך שטעמים שונים מניעים את העולם (או שהיא שיקרה). עור ב"ביכורי רוק", שורא תוכנית רוק סבירה בהולט, ראיון עם אתניקס, כתבה על וקני צפת וקליפים חרשים של הגיגיות וזה, איך תמיד אלברט רוקר, של אסף אמדורסקי ובעיקר של איפה הילר, שהקליפ לשיר חורש שלהם, "לבו בחלום שחור", צולם ב'16 מ"מ ועלה 14 אלף דולר, שזה הרבה במטחי התעשייה המקומית. למחרת תוקרן ב"יצאת חרומ" תוכנית עם סימון אנג'ל, שתתראין ותגיש קליפים ישראליים. אחריה יוקרן בשירור חורר "ספיישל איפה הילר".

"מקס ומוריס". סרט. במאי: ינקול גולדווסר, משתתפים: משה איבגי ואורי גבויאל, "התפרנים מבוורלי הילס". סרט. במאי: מלומי סמיריס, עם לילי עומלין

איוו הצטרפות מקרים. גם ב"מקס ומוריס" וגם ב"התפרנים מבוורלי הילס" אתה מרגיש כאילו הבמאים מרביקים לך תהימקלע עוזי למח ומצווים עליך "תצחק, תצחק, יאמני אק". "מקס ומוריס" הוא סרט ישראלי חדש שכתבו ינקול גולדווסר וחיים מרון. האחרים "למתח לאף" המצוין, הער לילה מקס טארי גבריאלי (משה איבגי) הם מכבים ברם שנמשכים אחרי שנים בתן ביולה מקס בכבר, ולא בשלי חות המכונה. ביחד הם מתכננים לשדר את "האיטלקי" נאלי יצמאן (מתוח) שהוא כלל גרזוני. אז אבוי, גם וביסק ואריה מוסקונה ומורדוך (סלים דואן), זוג פרשעים קומדייני טים גוסף, מתכננים לרדוק את אותה מכה. קסעים. ומה בעניין "התפרנים מבוורלי הילס"? לילי טומלין, אחרי מה שעשתה כ"חמונות קצרות" הנפלא של דבורה אלסטון, מחר לחלטר קצת ועל "מקס ומוריס" ראה גם דבורה שכתב מאיר שניצר במרוך "ברעה צלולה".

"חג שמח, אדון נחמיאס". סיפורים קצרים מאת אודי בן סעדיה. חוצאת הקיבוץ המאוחד

"אבא של אורי מת במוצאי חג שבועות", כך נפתח ספרו הראשון של אורי בן סעדיה שורא אור השבוע, ימי חג הביכורים. 40 ילדי חגן, הוא מספר, סלסלות עם מיטב מירות העונה בידיהם, ניצבו על הכמה "עם גרונות מתוחים כעופות מוערים לשחיטה". תמר הגננת וקסה את חוה והישרה מבט לעבר היר גלעד ולעבר יעקב ש, שעמד ליד הכמה, תחב הקהל יושב בתוך העלילה והופך לחלק ממנה. שני דברים עלולים לפגוע בשלמות ההנאה מהאופרה, אומר המבקר שיכל איינושטטר: "הומרים, שהם אולי הטובים ביותר בש"ח, רחוקים מלהיות כשרה העולמי, והאופרה משרתת בש"ח שהשוורית. אופרות רבות שנכתבו בגרמנית ובאיטלקית מוצגות בעולם בשפה המקורית שלהן, כליוו תרגום סימור לטני על גבי כתוביות. אבל 'שורגרט' נכתבה בחזית המי יראו החולדות של סימה, שאביה של הברכה גונא ומטלטל את הגוף השחור והשעיר שלו עליה, ושל דמויות אחרות הנשללות לתהום הפעורה בהם. בן סעדיה הוא במאי, מתוא ומבליצטסט.

"שורגרט". אופרה של מוצ'צ'יני, בביצוע בית האופרה השוודי. פסטיבל ישראל, 20:16, 20 במאי, אולם שרונה; חיאטון ירושלים

למרות שזאת אחת האופרות הנפלאות שכתב ג'אקומו מוצ'צ'יני, לא מעלים את "שורגרט" בחירות גבוהה. ההפקה הזאת, של בית האופרה השוודי, זכתה לביקורות טובות ברחבי העולם. זו הפקה דרמטית מאוד שיצאה ופורצת לאולם, הקהל יושב בתוך העלילה והופך לחלק ממנה. שני דברים עלולים לפגוע בשלמות ההנאה מהאופרה, אומר המבקר שיכל איינושטטר: "הומרים, שהם אולי הטובים ביותר בש"ח, רחוקים מלהיות כשרה העולמי, והאופרה משרתת בש"ח שהשוורית. אופרות רבות שנכתבו בגרמנית ובאיטלקית מוצגות בעולם בשפה המקורית שלהן, כליוו תרגום סימור לטני על גבי כתוביות. אבל 'שורגרט' נכתבה בחזית המי יראו החולדות של סימה, שאביה של הברכה גונא ומטלטל את הגוף השחור והשעיר שלו עליה, ושל דמויות אחרות הנשללות לתהום הפעורה בהם. בן סעדיה הוא במאי, מתוא ומבליצטסט.

גדיקט ירופייב
1990-1998

מוסקבה-פזמונים

רח בספר היה לירופייב האהוב בפזמונים, בעוד אשתו הראשונה ואליה ובנו התינוק נרדו בכפר זעיר ומפושפש בשם מישלינו, הנמצא מרחק לא רב מפזמונים. ואליה, שעברה כמורה, התגררה שם עם אמה ועם הילד גם לאחר הנישואין. ירופייב, שעבר במוסקבה, נהג לנסוע לשם בימי חופשים. במשך שנים רבות חי ללא בית, התפרנס מעבודות מזדמנות, פות שכן על הרצפה אפילו בלי להתפוסט, ולפעמים ישן במטבח או בשירותים. בימים רעים נמנחד ישן בחורי מדרג אבל למרות כל זה, העיר ירופייב, חמדי הקפיד על הופעתו ומעולם לא נראה כיתפן. הוא היה בוזומיין, וכשעלתה שכבת האינטליגנציה לשלוטן, חברה יכז אותו בכבוד ובתמיכה ולקראת סוף חייו חי טוב יותר.

בזמן כתיבת הספר עבד ירופייב בהגדת כבלי טלפון באיזור מוסקבה. את העבודה הזו מכנה גדיקט "חולצת הייצור שלגרי". הוא מספר אוד נאלצו להתגמין כבלי טלפון, לשלוח אותם החוצה ולשוב ולהתגמין אותם בארמה בחוצה. סדר יומן כמנהל העבודה כלל בעיקר שתייה ומשחקים. "כל אחד רגז לו את הזמן לפי טעמו", הוא כותב, וכשגם זה היה יותר מדי, הוא מספר, החלו לחיות חיי רוח בלבד, ובעיקר אהבו לדבר על יחסי ישראל והערבים.

"זה משך התמוגגו מהתפעלות", כותב גדיקט על אלו שצברו עיניו, "התמוגגו מישראל, התמוגגו מהערבים ויותר מכל התמוגגו מרמת הגולן. בייחוד נרבע להם ללשון הגב רל משה ריין ובתחוה קלה של הר"ן והשגריר יוסף תוקיע. בבקור ריין חוזרים, למשל, מהתמוגגות שלהם וסואליה או את זה נ"ן, ויין, הצלחת לתקוע להר".

לירופייב היה יחס מיוחד לישראל גם משום שהתעמולה הסובייטית הרשמית הייתה נגד ישראל, ובעיקרין גם נגד יהודים. חיו לו, לוגיקה, הרבה ידידים יהודים ואפילו יוח סה לו האומרה: "נוסטאב מאהלר כתב: 'אני יהודי מכוח חולדת', גרמני מכוח חינוכי וצ'כי מכוח אורחתי", ואילו אנחנו - כולנו יהודים גם מכוח חולדתנו על ידוע מזה. לא גם מכוח חינוכו, גם מכוח חולדתנו על ידוע מזה. לא במקרה נרפס "מוסקבה - פזמונים" לראשונה ודוקא בישראל.

ממליץ וניציקה לשתות בגמיות ערלות, כשיפוע בשמים כוכב ראשון. אחרי שתי כוסות של המסקה הזה, הוא כותב, "הנברארים מתעלה למדרגה כואת של רוחניות, שאפטר ליע מור מסר וחצי ממנו ולירוק לו בפרצוף חצי שעה בלי להפי סיג - והוא לא גידי מיל". באחר המתכונים האחרים כותב וניציקה שיש להכניס "אודקולון טלישר".

יצא לי לטעום אודקולון אלחודים ישימור אותי מזה. לא. אני דואגת שלא יחסר לי.

גדיקט ירופייב גדל במשפחה ענייה, בעיר קטנה ונידחת בצפון ברית המועצות. כבר כילד, היה לו זיכרון פנומנלי. הוא היה מרקלם כל דבר שקרא, אהב לקרוא עד שיגיעו וכל הספרות הרוסית, פחות או יותר, הייתה אצלו בראש. בספרו שזור ירופייב ציטטות ואוכזרים מהספרות הרוסית וההיסטוריה הסובייטית, אך גם מרגטה, מהברית החדשה, משייקספיר, מיקאנט וממה לא. מירסקי חסיפה לספר הערות, כך שקל להתמצא בחומר. אבל שלא תטעו, למרות הציטטות והאוכזרים הרבים, הספר הוא אחד הספרים הקריאים, השגרי אינו גסות.

למרות ריבוי הגסיות בספר והשימוש בלשון בוטה, היה ירופייב אדם שקט וביישן. לפני גבורתו, הוא מספר, היו מצביעים אותו כ"וויציקה ירופייב, הגורע בזה שאפילו פעם אחת בחייו לא התלחף". ואכן, על פי עדות ירופייב, מספרת מירסקי, התגייס ירופייב בגיננים שנינים. הוא סלר כל ימיו מהגסות והזולגאריה שנחשבו לבז טון בחברה הסובייטית. בייחוד בלטה סלידתו משיכורים. כל ימיו היה ירופייב כותף אנשים, ואף שהרבה הציק לו לא אחת, לא מצא אומץ להר חיקם מעליו. בכך גם הסביר את העובדה שכתב רק את "מוסקבה - פזמונים", מסה מספרות על הוגה הדעות וסאטי לי רואגנו ומחזה בשם "לילי אלפוגריס". ביומנו כתב, כמי רירות מסמית, שהעיר הברירות גרם לשתיקתו הספרותית. כמסאפורה למצבו אמר "שכתי ישמתי של הנברים מכוסים כולם בכתובות בלמעלה למטה. ובתאים הפתוחים - אי שורה אחת".

העיר פזמונים (ששידוש שמה הוא התרגללים קטנים) היא עיר קטנה הנמצאת כ-120 ק"מ ממוסקבה. בתקופה המתואר

בוקר ראיונות חדש
מוסקבה
הנמה לתרבות
ואקטואליה של
מוזיאון תל אביב לאמנות
ומעריב

אני בטלהיים מארת

- ח"כ דן מרידור, ליכוד
- רונית לב-ארי, קרימינולוגית בעמדת על אלימות במשפחה
- מרס זוהר ושלמה ברישביט
- שחקני "אהבה וזיכרון" בתיאטרון בארשנ
- סער אהוביה, פסנתרן קטעי נגינה
- גילה הורביץ
- המכון לארכיאולוגיה באוניברסיטה העברית
- על התערוכה "סיפורה של מצדה"
- רוני ינדינה

בשירים מאלבומו החדש "פירואט"

הספר שסביב תרגומו נוקם הרומן החדש בין נילי מירסקי להוצאת עם עובד הוא "מוסקבה - פזמונים". גדיקט ירופייב מתאר חסר בית, כמה שהפך לספר מלחן של האינטליגנציה הרוסית בשנות ה-70. מעשה בחובה אלכוהול זול ומשונה. מירסקי מאמינה שהוא יהיה להיט גדול

זיקה הא גם שמו של גיבור הסיפור, הוא ירופייב עצמו, כשן נרכבת ממוסקבה לעיר הקטנה פזמונים. ברור, ללא אחרים, הוא מספר על חייו. ירופייב, שמת מסרטן הגרון לפני ארבע שנים כשהוא בן 52 בלבד, הפך למיתוס עוד חיו, ומוסקבה - פזמונים, הספר היחיד שכתב, הפך שית המועצות לספר מולחן שחופץ בחוגי האינטליגנציה למסורתי (ועתקים שנרכשו בחשאי במכונת כתיבה וד"ר מיר ליד).

מוסקבה - פזמונים נכתב בשנים של הצנזורה הגדולה. נוסף סטאלין, אומרת מירסקי, היו מעמידים את ירופייב לכת ירורים. ולכן במקור הוא נכתב כטקסט פוטי, למען ון מנומנם של ידידים שרובם מופיעים בספר בשם הפס "הספר הוא נוסף לראשונה בשנת 71, בכתב העת הרוסי "נ"י, שיצא לאור בישראל דווקא. חברים יהודים של ירופייב נעליתו להברית אותו. בברית המועצות פורסם הספר רק ינה, בכתב העת בעל השם האירוני בתקשר הזה, "שכחות וזכרות". רק ב-89, שנה לפני מותו, יצא הטקסט כספר גמתי המועצות לשעבר.

מירסקי פנשה לראשונה ב"מוסקבה - פזמונים" בראשית שנות השבעים, במינכן. היא למדה שם באוניברסיטה, ובעלה לשעבר, יוספה מירסקי, עבר שם כעיתונאי ב"ליברטי", תח"ט דרו אמריקאית ששידרה לברית המועצות. "היו אצלנו מתי", היא מספרת, "הרבה חומרים מוכרים מברית המועצות הקלטות על טייפ גרוע במיוחד של הטקסט הזה היה קי אודוראבה, וגם הספר הזה. המפגש עם הטקסט הזה היה מן כך מרגש, שקראנו אותו בקול. כבר אז ניסיתי לתרגם את זה, אבל אז הוא נראה לי כלתי ניתן לתרגום. מבחינה לשונית הוא מערכת סלנג ומילים פוטישיות ומילים בלדיון של אידיאלוגיה סובייטית הכונה כנרש וסלנג שכיורים. אי כעצמי לא התגברתי בקריאה על חלקים גדולים ממנו נגלל ודברי סלנג שלא הכרתי. זה ספר פורע. לפני שנים היפע אצלי דני טראץ', וביקש שאתרגם את הספר הזה. אמרתי לו שאני לא מסוגלת, שזה לא בא בחשבון. אבל מאז נעשיתי יותר אמיצה".

מה כבש אותך בספר, את חיי לא חיות בברית המועצות, לא סבלת. זה לא שירופייב ביטא במילים את מה שאת הרגשת תחת כובד המשטר הסובייטי?

"כן סבלת", ועוד איד, למרות שמעולם לא הייתי ברוסיה. אבל מה שמקסים בספר זה שמי שמספר את הסיפור זה האישי עצמי, הסופר, ואחת בקשר אליו. הוא מדבר אלי. אני מרגישה כאילו גילתי אותו. הקול שלו, השוכנות, השנינות, ומ צד שני עצב תוהמי קורע לב. עצב אקוויסטנציאלי שלא שיר רק למשטרי ירופייב".

המבקר אנדריי גורדי, המתאר את תגובת בני הרוד להופיע עת הספר, קובע שמה שהיה "יום אחד בחיי איוואן דניסוב" ביי"י של סולזניצין לאנשי שנות ה-60, היה "מוסקבה - פזמונים" לאנשי שנות ה-80. דור שלם ראה בו סמל למנהל של מיר כלפי המשטר. אחד מסימניו של המיר הזה של ירופייב קשור במכונה הספר. קוקטייל מעורבב, ניגוד גמור לפרוזה של הקלאסיקנים הרוסים הגדולים. אולי חזק מוגול, שקל חזקו המבועת מהרדה בקטעים מסוימים בספרו של ירופייב.

קוקטיילים מסד אחת, שהמפגש עימם עשוי להיות מהנה פחות מהמפגש עם הטקסט, הם אלה שגיבור הספר מערעב. אחד נקרא "מעי הכלבה", והוא כולל בין היתר 70 גרם תמיסה נגד קשקשים, 30 גרם תרסיס למניעת יעתירגליים ו-20 גרם חומר להברת חרקים קטנים. את "מעי הכלבה"

בוקר ראיונות חדש
מוסקבה
הנמה לתרבות
ואקטואליה של
מוזיאון תל אביב לאמנות
ומעריב

אני בטלהיים מארת

- ח"כ דן מרידור, ליכוד
- רונית לב-ארי, קרימינולוגית בעמדת על אלימות במשפחה
- מרס זוהר ושלמה ברישביט
- שחקני "אהבה וזיכרון" בתיאטרון בארשנ
- סער אהוביה, פסנתרן קטעי נגינה
- גילה הורביץ
- המכון לארכיאולוגיה באוניברסיטה העברית
- על התערוכה "סיפורה של מצדה"
- רוני ינדינה

בשירים מאלבומו החדש "פירואט"

האירוע יתקיים בשבת, 14 במאי 1994
ד' בסיון תשנ"ד, במוזיאון תל אביב לאמנות, שעות שאל המלך 27, בשעה 11 לפני הצהריים

המחיר: 20 ש"ח; 15 ש"ח לקוראי מעריב שיעוט
בקופת מודעה זו: 10 ש"ח לחברי המוזיאון כרטיסים וקו
לרכוש בקופת המוזיאון, או להזמין בטלפון 061297

מערב
TEL AVIV

בואו בשביל
הספורט למוזיאון
הדע
בירושלים

ותראו איך
עושים לכם
קרקס

3 שבועות של מדע ספורט וקרקס
הפנינג ובולי משפחתי במוזיאון המדע בירושלים
החל בתאריך 15.5 ובמשך 3 שבועות מציע מוזיאון המדע בירושלים שורה של חוויות והנאות לילדים ולנוער בשיתוף והורים

מסלולים מעודדי ענין בהם וכולל לשלב ספורט ומדע, הפעלת הוגף בתוגלים ותחרויות תוך כדי הכנת חוקים מדעיים תשורים לספורט:

- פעללי ספורט הכוללים: ריצה, קפיצה, ואיון הוגף.
- משחקי כדור מגוונים + הטברים מדעיים.
- התנסויות בשיווי משקל וחופש מרכז הוכבר של טמו ושל תמצים טונים.

הדגמות מדעיות משעשעות, סיור והפעלה בעזרת כוחות מוזיאון המדע - "תופסים אותי" ו"חנותה ושינוי".
שעות תארו: ימים ב'-ח' בין השעות 10:00-20:00
תח השבועות בימים א'-ב' בין השעות 10:00-15:00.
טלפון: 02-618128

כרטיסים ניתן לרכוש בקופת המוזיאון ובמסדר הכרטיסים במוזיאון

מוזיאון המדע ע"ש בלוספילד ירושלים
שדרת המדעים הראשית, רחוב רפין וסול פוסד' הסעדה. ירושלים
סמלון עיר האוניברסיטה העברית והקו ירושלים
הפעלה כחידוש במסגרת מערך הרוח והחברה ועידת ירושלים

התזמורת
המילהרמונית
הישראלית
מנהל מוזיקלי חנן סהר

קונצרט לזיכור
מדינת
העיר

מימדורי
רסיטל לכינון
רוברט מקדונלד, פסנתרן

יום ח', 26 במאי 1994, בשעה 20:30,
היכל התרבות, תל-אביב

בתוכנית:
שניטקה: סואיטה בסינגון הישן
בטובון: סונטת "קרויצר"
ברחמט: סונטה ב-לה מגור אופ' 100
שימונבסקי: נימפות היער ומאן מתוך "מיתוסים", אופ' 30
סן-סאנס: מבוא ורונדו קמריצ'ו

כרטיסים במחיר: 50 עד 120 ש"ח, להשיג בקופת התזמורת, היכל התרבות, תל-אביב.
מכירה טלפונית בכרטיסים וטלפון: 03-5251502
20% הנחה למנויי הפילהרמונית עם הצגת תלוש 111
מבצע לקוראי מעריב: 20% הנחה, עם הצגת מודעה זו.

מוסק/קוקס

אנסטוני קרלוס זיובים
עם חרוב של 10 נגנים וזמרים

לקבלת תוכנית המסטיבל טל: 02-294422 ובכל משרדי המידע והמכירות של המסטיבל

הטבות מיוחדות לבעלי חשבון בנק לאומי, פרטים בתחנית המסטיבל ובסניפי הבנק בנק לאומי

16.5-9.6.94

هذا من الاصل

אופרת רוק חדשה, "צבעו
שחור", מפלסת ברגים א
דרכה מהמועדונים של הל
אל לב ההמון הסוער. ביום
אדריכל והיא פקידה. בליל
תום ומאי שתועים בין הוד
לרחוב החלונות באמסטרדם
הערב הם אצל גבי גזית

[illegible]

א"ת ולא נשמעים כמו יחזקאלס
א"ת א"ת העולם וזה חול' מור הקסם. גם
נענינו שדור' נראה כמו אסופה שכבר
ידיים, מעבר לשני' בעל פה שר
ל' עצמו כבר נמצא בשלוש המועות
א"ת, הקלירית הגיעה הנ"א, הבסיסית
הגריסית המוביל בא מרוק כבר
המריקה הודית, רון אלוים שמע
הישובים של גריסית לארצות בוקר
להל במבולל הצילומים נטייה מדאי
ס'ל"ה

שירי אהבה סהורים שלא צריכה
לשדר אותם. מעבר לזה, אני לא
יכולה להיות בעיה עם שיר כמו
"עיר". נכון שהוא מתאר חיים של
תלמי קורים. זו מציאות. כשרמי
הארץ מתפתחת כמו הוין שלי,
ש בכוח את המילה וי".

בצנינו שחור, שמונעד על ידי יצרני כליהות
 כסור אהבה, היום עשוי ונע לפני המדי
 והתקשורת, עד כינון עלה המעט במועד
 יחל איכר, בעשה עשה ורשאוהו רשון
 וצור חלק חלק גדול ממנו בחובות, כי גבי
 בעברו 2. ובעוד שקבעו חוקל הפעה הנה
 לאדם שיראה אור בתוך גוף הושים
 ארצי, יש גם כן מפקח וחקיק מלטיטיו.
 שפרית מחתכרם על נאשה, גויס כמדי
 ליל השים המלטים יתר ישנוהו לרדיה,

לחיות שום ב' חושב שלרד"ק 'חמלו הכי יי' וזנה אבל הרד"ק קליינשטיין לשם הדי' דחפו לשם

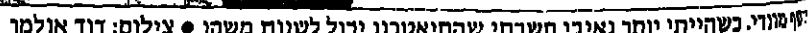
יוסף מונדי מת בליל שישי, על מדרגות תיאטרון לה
אמאם והיום הוא כבר חסר לי. ערב קודם הוא ביקש אצל
"בית בני יורק" "בוא נעשה ראיון אינטימי", אמרתי לו.
העונות שסופית, הוא אמר. "בוא, מה אכפת לך, סתם",
מרמתי ופסקתי לכתוב.
תגורר מונדי, איך אתה מנדיך את עצמך?
יש תיאטרון?
איש תיאטרון? וזה הכל?
זה זה הכל? בחיך, אני זה כוח, תענוב אותי.
דבר אינטימי מנדי, דבר אינטימי.
איש תיאטרון, נו, איש תיאטרון, בחיך?
זה אתה, מחזאי, במאי?
כן, מחזאי, במאי.
כן, כי איש תיאטרון זה גם שחקן.
זה בעצם לא נחיתת שחקן?
יוני לי כשרון לזה?
זה השחקנים יש כשרון?
"אבל אני לפחות יודע שאני לא מוכשר אני.
בוודאות, כי אני אף פעם לא מתרגש על הבמה.
על הבמה. אני אף פעם לא מתרגש ואני איום
עלית על הבמה?
החלתי את הקריירה שלי.
חלתי בתור שחקן?
שחקן הייתי סטטיסט?
החלתי התחלתי את הקריירה שלי?
אמאם?

י אתה רואה תיאמרונו?
ים שלי".
תבון באימן אישי.

ש' לתיאטרון תפקיד בחברה?
תפקיד של קטליטור. אבל אני אומר לך,
ונפשי לעשות תיאטרון, אבל אני לא
שכח מה שחשבתי פעם, שתיאטרון יכול
א. תיאטרון לא יכול לעשות מהפכה.
ב. להשקפה של היוונים. מה עשיתי

בני יורקא תיארת' מצב ששחתי אותו
באיסט ווילג, שמע, זה היה משהו,
היו לי פתאום טאצ'ס של אהבה
בבתי'.

לחשבו, הכנתי זרמים. הכנתי את
לני יורק, ראיתי מרגע שני מרגע

ערב לפני מותו בנוי יורק התארח יוסף מונדי
בדירתו של דני בן ישראל בנוי יורק. משום
מה הוציא האחרון טייפ והכריח את מונדי
לדבר על עצמו. להלן תמליל השיחה ביניהם

ואין אתה מושלם על אמריקה
 "מאור אבנולנט מכתבתי אישית. יש כאן שני הפכים:
 מצד אחד, כולל לי בבורה בילד, אמריקה טובה
 אלי, מציעת את המחמאות של, אבל זה לקח שנים, שנים,
 ואני רוצה קיום אתה, כשהייתי כאן בבורה ב'84' או זה
 המחיל. הייתי גם ב'89' ואני חפמן, זה שמסתגרים, לאט
 המשובש עם ההתמיינות ואחר לא רצה. תפארת, לאט
 לאט זה קורה. תפארת תפארתן כחבתי לי שמפוחה
 ב'90' א-ל-ה! הוא מחזק אידי, שהרגיש אותו כבטן".
 אמרת - יחידות על אמבולנטים. מה הצג השני, הלא
 טוב, על אמריקה

ה'תיאורין' בישראל, מכיוון שהיה לפני יצירתו, זה ממשר
זונה כרטיס. מחרת. בדגם סאתה הולד התיאורין ולא
קונה כרטיס. אין יכרס כרטיס בקנין. שרם מניין
וועי עורב. לריתת הכי גזול קורס שישוה סרשור
כקפה של הקאמרי. לא חדר זה 40 ש"ל מנין הלי
אטון ממפעלית הגדולים חרש. עקשו וזי גרוע
מחמד, הכי נרע. 12¹⁰ שנה היית יכול להיות
אזרסי. שארש עשית בנית חרשית הגנה, שנה
מועד עוקה. לא היום אם לא עשית, אז לא מסובל
בצוחה ולי ידיו מניין. כיאו אולי ארס 30 איש, כעוד
פעם היו 100 איש, אין, אלא כיול להתמודד עם
היטס, ובשיטה זו לא חשון אם חסר בו אולי. זה לא
חשון אם הבאת התיאורין, מכיוון שהיית עסוקים
לחלף. חלף שחל. מרמטוניו חרשיתו עזר לך לא

האנוסומיה של נפש האדם. חלק אחד כבר כתוב, את החלק השני אני עוד צריך להשלים והנה, אה, כן, סוף סוף נתנו לי גם חקצין להקים להקה".

- והצרות שלך, זה רק בגלל שהיית תמיד מקורב למאסיה השמאלנית?

- מוֹנִי, מִה יֵשׁ לָךְ זֶה־עוֹד עוֹד לְאוֹמְרוֹ
- לְאוֹמְרָה אֲנִי וְקוֹס לְמִלְיוֹן רוֹלֵר וְלִטְמוֹס פֶּרֶטִי. אֲנִי יוֹדֵעַ מִזֶּה
- נִיחַ שְׁנַי קָסֹם וְאֵנִי נוֹתֵן לָךְ שְׁלוֹשׁ מִשְׁאֲלוֹת.
- יֵלֶה, אֲנִי לֹא אוֹהֵב בְּדֶרֶס כְּלוּלָה.
- אֲבֵל אֲנִי אוֹהֵב דְּבָרִים בְּחִירָה, אֲנִי מֵרְאִיךְ. אֲנִי נוֹתֵן לָךְ שְׁלוֹשׁ מִשְׁאֲלוֹת. בְּמֵה דְרִית בּוֹתֵר?

ראה גם אמיר אוריין נפרד
ממועדו המדיני "בדיווח עלילתי"

1997-2000 年中国人口出生率、死亡率、自然增长率

7. תהליכי המעבר

בשבע שנים נחנכה ברעש, צלצולים ובחנות המלכה רחל ונחשבה מאז מיטראל, ה"צאנל סאנל", המנהיגה המכה את אנגליה וצפונה. במקביל לחנות המנהיגה שוררו בכל החנות המלווה ספישליס על איתורו של האי עם היכשול. שירות אנשים ריכזו שם בלחץ על השנה האנגלית-צפוןית וכל חנות תוספת קימה של אנגליה באי. באר וט שבע יצא גם תקליט חוש של מלקולם מקלון. קוראים לו "פריו", והידיו כשמו במשמעותו במסגרת מלחמת העולמות האנגלית-צפוןית שווה למחוז עור ספישל או שניים.

מלקולם מקלון הוא האיש שהמציא את הסקס פיסטולס. הוא המנהיג המושמץ, המקלל, ובכל הנראה גם המסופר ביותר בתולדות הרוקנרול. הוא אחראי לבניית המיתוס של תרבות הרוקנרול הגדולה ולחלוצותו כמרתח אחת שם (במקומה). כמרתח, אותו אפשר לסכם תחת הערך "כיצד הפכה תרבות פרוחית שיוערים איד להחיק גיטרוס אבל לא יורעים לגנו, ללהק מפוספס, מכני מקלון שהפכה לטלם המצאה שלו, תרגיל מתורכב ביסטי ציבורי. אחרי התפוצצות הלהקה ניסה מקלון לחזור על התרגיל בהצלחה חלקית מאוד עם פרויקטים כמו אדם אנט ובאו וואו וואו. בתחילת שנות השמונים הוא נטש את עמדת המנהיג, ועבר לעשות תקליטים בעצמו.

בתקליט הבכורה שלו, "דאקדוק", הכריז שוב חושיו החדים, וזוהי היה הראשון שהביא לאירופה את הדיס-הופ הראשון עם הסקרינג והכריינג. אחרי הבחור הרקע עלו ובאו עוד מספר תקליטי קונספטיבי - אופרה, ואלסיס, אלא שאף אחד לא התעניין בהם יותר מדי. חוץ ממקלון עצמו, גם נטיעתו להוליווד התירה רשמים בעיקר עליה, ועכשיו הוא מגיע שוב, עם התקליט החדש שלו, אחרי שית של שעה וחצי איתו קשה לקבוע אם מקלון הוא שקר או איש יצירי ומטורף שמאמין לכל מילה שהוא אומר. בכל מקרה, מדובר באיש חכם וחריף עם עבר מרהיב ופה מקסים, מכונת טקסטים בלתי ניתנת לעצירה. את השוואה איתו התחלתי דווקא בתקליט החדש ובפריו. וזה הדרך הכבדה ביותר לרצות אדם שמוציא תקליט חדש עם שם כזה. תורו, מקלון: "פריו" הוא התקליט הכי אישי שלי. חמיר עיצבתי את אחרים. חמיר היה שם קונספט. הפעם הקונספט הוא אני. פריו היא הבית הרוחני שלי כבר 30 שנה או יותר. חמיר קיבלתי ממנו השראה. זה התחיל כבר בלונדון כשהייתי בן 13, במועדונים עם שמות כמו "הסקרבר" או "הבסטיל", שם יכולתי לראות את מיק "לאגר המאור" צעיר או את ג'ון בק יושבים ומתבטלים במוה של יאוש נהנתני. הם היו מקשיבים לכלול אמריקאי ובעיקר לג'וא, לא כל כך לרוקנרול, כי זה נחשב למסחרי מדי. הסצינה הזאת גרמה לי לחפש רוקנרול שיש בו יותר פיוס. אני לא מתכוון בהכרח למוסיקה, אלא לצורת חיים. כמרתח אחת יכול להרשות לעצמו לחלום בקיץ. זו עיר נשית ותקליט זה הוא תקליט לגברות, לכחורות צעירות וסטיות, לאנשים שרר צים לחלום בהקיץ.

אין אותה מברור את עצמך? "בגלל שאני לא יודע לגנו כשום בלי, חמיר תקפתי מוסיקה מכיוון של מבאי סרטים שעובד עם קבוצת נגנים. אני אוסף מוסיקאים ואומר להם הרעיון, השפה והפילוסופיה, ואני כותבים, תועדו עם זה מהשה. מצאתי שיטה מקורית לעשות מוסיקה אנשים כמו כריסטי וינדר, קורנטי ג'ונס, הרבי הנקוק, אלוהים, אני יכול לתת לה כל כך הרבה שמות, את אנדרו ליד וובר, פול סימון, כולם אמורים לי: 'אין לעזאזל אתה עושה את התקליטים האלה אתה לא מנגן, לא כותב מוסיקה, אין יצאנים לך תקליטים ששגמ' עם כל כך מוזר אף אחד לא עושה מוסיקה כמרתח, מלקולם, כי אתה חושב בצורה שונה לגמרי'. אני מניח שהם צורקים".

אין בריק אתה עובד? "פעם הייתי מתכנן הכל על הנייר, נותן את זה למוסיקאי, הולך לפאב, חוזר אחרי שש שעות ורואה איך הוא מתקדם, לא הייתי מסוגל לעשות כלום חוץ מלהשקעם במוקן שהוא מקשקש על הניסיה או המקלרת. הפעם ישבתי שם מהבוקר עד הלילה, פעם ראשונה ממש הייתי שם, הפסקתי את זה. וזה התקליט הכי מפותח ממש שלי. הקמתי אולפן בעליות גג בפריו והקלטתי עם ציוד מאוד פשוט וחברות נגנים צרפתיים שסאפתי ממועדונים ומנהיגים. חמיר, וזה, הן הנשים של המתופפים הסגילים שמצאתי מנגנים כשביל איווח הערב שלהם בתחנת מטר. אתה מנסה יכול למצוא כמה מנגנים הכי מוכשרים בעולם, בדרוב".

בתקליט אתה מנחה כמה נשים צרפתיות מאוד? "אין הבנת אליהן".

את התקליט הקלטי בחברת ווג ויסק, המקבילה הצרפתית לבלו נט האמריקאית, ההכרה וההכרה ביותר כפי רמי. לא היה לי סיכוי לעשות אותו באנגליה בגלל שהאנגלים לא שואפים את הצרפתים ולחפץ. בכל מקרה, ווג ויסק יקישו שאם אני עושה תקליט ולחפץ, כמרתח, ווג ויסק את הנאות שלהם, וכך הגיעו לתקליט קתרין דנב, פרנסואז האריי ומינטי.

הגיעו הפופ לדרב קצת על הפיסטולס. אתה יכול לספר את הסיפור על רבל אתה? "הסיפור הוא כזה הייתי מעורב באופנה מאז שעזבתי את בית הספר לאמנות, ווייזאן ווסטוור היה החברה שלי. ב-1970 פתחתי חנות בקינגס רוד - על אים רוק. רציתי ליצור סצינה. הייתי מאוהב ברובר. אופנה הייתה האמצעי המיידי שלי להשיג את זה. החנות הייתה מוגדלת של משרשי משקעים מטהר שילבתי בו את כל הטעמים והנחות שלי. מכרנו הכל, מתקליטים ועד לבגדים משומשים של כוכבי רוק.

"המבוססים עם הריצ'רד שוע עד התחת היו רעיון שלי. חשבתי שאם במקום להיגמר בביצים הוא ימשיך עד התחת תהיה לבגד קונספטיב יותר מיוני. וזהו (לסקס פיסטולס) המון מהם עירוד ויותר מוח, מבוססים מצוינים שילכו עם זהו"

"עבדתי עם סטיבן סמילברו שלוש שנים. זה הסמיק לי. לא עשיתי שם סרט, אבל נחתי השראה להרבה סרטים. לא הייתי מסוגל לשרוד בלוס אנג'לס, אין בעיר הזאת גם אחד של קסם, אי אפשר לחלום, אין עונות ואין חברים, רק פשוטים עסקיים"

עם קתרין דנב

פה גדול שוב מילציא את עצמו מחדש

מלקולם מקלון, האיש שהמציא את הסקס פיסטולס, המנהל המושמץ בתולדות הרוק, חוזר בתקליט אווירה חדש שכולו מוקדש לפריו ולג'וא. בראיון מקיף הוא עונה להאשמות שהטיח בו ג'וני ליריון באוטוביוגרפיה שלו ומסביר למה קורט קוביין לא היה קיים בלעדיו

למשל, היה תקליט נפלא ויחיד במינו וגם "דאקדוק". אחת הסיבות שעכשיו, כשעשיתי תקליט אישי, חשבתי יותר כדי הצרפתים".

אתה לוקח אחריות לעיצוב מהפכני המאקס שנים אחד כך עשיתי את "דאקדוק". אתה מניח שיש לך חלק גם בהצגת הדיס-הופ?

לא, לא הצאתי את סצינת הדיס-הופ, זה היה קורט שנה אחרי, זה היה תקליט קלאסי. אצו ואומר שיהיה ריה. כל חורש אני מקבל יותר מ-40 בקשות לסימפל מן תקליט זה, בדרך כלל מאמריקה. אמסי האמ, רי.אם.סי, סטנס דוג, אני מאוד מוחמא שכל זה. אני חייב להגיד, אי אפשר לקחת את זה ממני. המחמאה הגדולה ביותר שקיבלתי הייתה מהרבי הנקוק. כשהוא קיבל תאקו "דוקיט" הוא אמר: ללא מלקולם מקלון לא הייתי יכול לעשות את התקליט שלי. מלקולם עשה את התקליט המפנה ביותר ששמעתי בעשר השנים האחרונות. כשהלכתי לגור בהוליווד ופגשתי את קווינס ג'ונס הוא אמר לי:

למשל, היה תקליט נפלא ויחיד במינו וגם "דאקדוק". אחת הסיבות שעכשיו, כשעשיתי תקליט אישי, חשבתי יותר כדי הצרפתים".

אתה לוקח אחריות לעיצוב מהפכני המאקס שנים אחד כך עשיתי את "דאקדוק". אתה מניח שיש לך חלק גם בהצגת הדיס-הופ?

לא, לא הצאתי את סצינת הדיס-הופ, זה היה קורט שנה אחרי, זה היה תקליט קלאסי. אצו ואומר שיהיה ריה. כל חורש אני מקבל יותר מ-40 בקשות לסימפל מן תקליט זה, בדרך כלל מאמריקה. אמסי האמ, רי.אם.סי, סטנס דוג, אני מאוד מוחמא שכל זה. אני חייב להגיד, אי אפשר לקחת את זה ממני. המחמאה הגדולה ביותר שקיבלתי הייתה מהרבי הנקוק. כשהוא קיבל תאקו "דוקיט" הוא אמר: ללא מלקולם מקלון לא הייתי יכול לעשות את התקליט שלי. מלקולם עשה את התקליט המפנה ביותר ששמעתי בעשר השנים האחרונות. כשהלכתי לגור בהוליווד ופגשתי את קווינס ג'ונס הוא אמר לי:

היו עליות וירידות, אבל יור עם השנה שלום הכל תועל ליצירותיו מסומות.

"לראו לסידי היה החלק הכי קשה. במידה רבה סיד היה הכוכב של הלהקה וג'ון ממש שנה את זה. אתה מבין לסידי הייתה חברה, לג'ון לא, וזה עצבן אותו. הם היו שניהם במר לים במובן המילולי של המילה. אני ניסיתי להקיש כמה שיותר זמן לטיפול בסיד בגלל שהמצב שלו הדרדר עם כל הדרואין שנגנשו והחברים שלה הביאו. זה היה סיט. כסוף זה מאוד העציב אותי. נכון, הייתי מגיפולטיבי, לעולם לא התחשתי את זה. הם היו חסרי ניסיון ולא הבינו שום דבר. הם היו תוקפניים עם פה גדול וחרבה כעס. אני וחברי מיקדנו את הכל והוכנסנו כזה קצת סיוט כדי להפוך את זה למשהו בעל ערך. נתנו להם המון עירוד ויותר מוח, מבוססים מצוינים שילכו עם זה".

הסקס פיסטולס הרי לעולם לא היו מה שהם היו בלי ג'ון ליריון. אתה לא חרשב שאתם חייבים אחד לשני את הקריירות שלכם?

זה הכל היה עניין של עיצוב. בחרנו בלייריון ולעיצוב

עם אמיה

קצר להפליא כשביל דאגר. אנשים עדיין מנסים להבין את המוצאות היום, עשרים שנה אחרי, זה היה כל כך מהיר. בכלל, כומנו שנהא אותי על מה שעשיתי ועכשיו מתחילים לחשוב שאולי זה היה טוב. קורט קוביין לא היה קורט קוביין בלי הסקס פיסטולס. הסקס פיסטולס לא היו קיימים בלעדיו.

הסקס פיסטולס ניגנו טוב וכתבו שירים מצוינים. מה בעצם הסיפור של תרבות הטענה שהם לא ידעו לגנו? הם עשו שירים נהדרים הטענה שהם לא ידעו לגנו? הייתה הבסיס ליחסי הציבור שלי. העיונות והכוחות התקליטיים תפסו אותם בגלל זה, ואני חשבתי שזה דבר טוב ליחצ'ן. זו הייתה עבודי הדרך והייתה להשאיר אותם מחוץ לאגדת הג'אן בקים ודורד סטיוארט. זו הייתה סימנה מבר מוסיבית שהשתמשתי בה כדי ליצור סצינה שתישאר לעד לם מחוץ להיכלי הכבוד של הרוקנרול. אל תצטרף לעוד דון. תתרחק ממנו. זו הדרך לשמור על המבצע חם. עשיתי הכל בצורה הכי אלימה שאפשר. זו הייתה טכניקת הקרבים שלי, זה המנגנון שלי. יש מהלים שלעולם לא מבררים עם

מקלון: קורט קוביין לא היה קורט קוביין בלי הסקס פיסטולס. הסקס פיסטולס לא היו קיימים בלעדיו

היה אורך גשמה מוגבל. אני במיוחד לא חייב את הקריירה שלי לג'וני ליריון. בלעדיו הייתי עושה משהו אחר. זה לא היה חייב להיות הסקס פיסטולס מבחינתי. היה לי טוב בעולם האופנה. לפעמים אני חושב שהיה לי טוב יותר בלעדיו. הם עשו לי שם כל כך רע, ג'ון היה כל כך איום בלעדיו. אני אף פעם לא הייתי כל כך איום כלפי. אני מכיר אותו, אני יודע מי הוא, ואני יודע איזה שקרן פתולוגי הוא נפלאו אי פעם לא הניח את הרגל במקום הלא נכון. בשביל לי הוא עשה הכל מושלם. אני ניהלתי את הלהקה מלפנים, לתקשר איתם, ועם ג'ון זה הפך להיות אשפירי וזה היה מאוחר, ומצדדיר. במצב כזה אתה חייב להיות מסוגל להקשר שפאנק רוק היה הרבה יותר רדך מחשבה מאשר אל תשנה שפאנק רוק היה הרבה יותר רדך מחשבה מאשר מוסיקה. הן הסקס פיסטולס היו שונים מאוד מהקלאש מה מוסיקה. הן הסקס פיסטולס. והפאנק הרי זה 18 תורשים. זה זמן הל סקס פיסטולס.

עם קט, לא יורע, לא קראתי את הספר (בטה, מלקולם, נכח). פשעתי רבדים. אני מסות שהיה גוראי כלפי. הסקס פיסטולס היו קיימים שנים לפני שהוא הצטרף. הבאנו אותה שלושה או שש מספיק טוב. אני לא יודע מה ידעתי על הדיס-הופ. אני לא מבין זה היה רגע גדול בחיים שלי. ידעתי של הדיס-הופ ששעיתי על הסקס פיסטולס. אני זה שצ'י ליריון הוא פשוט כזה ליד קט ומפוסק. כשת שלא היה להם את השם "סקס פיסטולס" בלעדיו. אני נחתי להם אותו. כשת שהם לא היו מתרועעים עם בגדים שחורים וסיכות בשחור בלי ההשפעה שלי ושל החברים האקזיסטנציאליסטים שלי. כשת שכלעדי לעולם לא היו נכתבות שורות כמו "אנדיה במסלכה המאוחרת" ואין עתיד ג'וני ליריון צריך להיות אסיר תורה לבצע על שהיה לו המול לפגוש אותי. אני לא יורע על מה לעזאזל הוא מברר. זה היה זמן גדול.

עם קט, לא יורע, לא קראתי את הספר (בטה, מלקולם, נכח). פשעתי רבדים. אני מסות שהיה גוראי כלפי. הסקס פיסטולס היו קיימים שנים לפני שהוא הצטרף. הבאנו אותה שלושה או שש מספיק טוב. אני לא יודע מה ידעתי על הדיס-הופ. אני לא מבין זה היה רגע גדול בחיים שלי. ידעתי של הדיס-הופ ששעיתי על הסקס פיסטולס. אני זה שצ'י ליריון הוא פשוט כזה ליד קט ומפוסק. כשת שלא היה להם את השם "סקס פיסטולס" בלעדיו. אני נחתי להם אותו. כשת שהם לא היו מתרועעים עם בגדים שחורים וסיכות בשחור בלי ההשפעה שלי ושל החברים האקזיסטנציאליסטים שלי. כשת שכלעדי לעולם לא היו נכתבות שורות כמו "אנדיה במסלכה המאוחרת" ואין עתיד ג'וני ליריון צריך להיות אסיר תורה לבצע על שהיה לו המול לפגוש אותי. אני לא יורע על מה לעזאזל הוא מברר. זה היה זמן גדול.

עם קט, לא יורע, לא קראתי את הספר (בטה, מלקולם, נכח). פשעתי רבדים. אני מסות שהיה גוראי כלפי. הסקס פיסטולס היו קיימים שנים לפני שהוא הצטרף. הבאנו אותה שלושה או שש מספיק טוב. אני לא יודע מה ידעתי על הדיס-הופ. אני לא מבין זה היה רגע גדול בחיים שלי. ידעתי של הדיס-הופ ששעיתי על הסקס פיסטולס. אני זה שצ'י ליריון הוא פשוט כזה ליד קט ומפוסק. כשת שלא היה להם את השם "סקס פיסטולס" בלעדיו. אני נחתי להם אותו. כשת שהם לא היו מתרועעים עם בגדים שחורים וסיכות בשחור בלי ההשפעה שלי ושל החברים האקזיסטנציאליסטים שלי. כשת שכלעדי לעולם לא היו נכתבות שורות כמו "אנדיה במסלכה המאוחרת" ואין עתיד ג'וני ליריון צריך להיות אסיר תורה לבצע על שהיה לו המול לפגוש אותי. אני לא יורע על מה לעזאזל הוא מברר. זה היה זמן גדול.

להקת המחול של ביל טי. ג'ונס וארני זיין, שתופיע בפסטיבל ישראל הנפתח השבוע, היא אחת מהלהקות האהודות ביותר הפועלות כיום בניו יורק. זיין, יהודי, נפטר ב־88' מאיידס. ג'ונס, שחור, נגוע בנגיף, ממשיך לרקוד. לפני שנה וחצי הפגיש השבועון הגיוני יורקי QW את ג'ונס לשיחת נפש עם השחקנית סוזאן סרנדון, שהייתה אז בשיא תהילת "תלמה לואיז". ייתכן שהאכסניה, שבועון דל תפוצה (שנסגר יונתניים), היא זו שגרמה להם ליצור שיחה כנה מהסוג שאינו לביח במגזינים אמריקאיים

ל' ט' ב'רס"ג: עברי (זיין) זאגן סיפחון אל
במשלס פער שנים. און איה איש סקן,
אין סלעקן. זאגן וועט שטען איה דער
זעקט נש. אנשטאמט תמיד התחבול לענין
העצור וכו' של - אה, וז' כל כך
מה מרדודו ברינה. אה צויר איה
איה, ביי דערע איה וכו' קעל דודי
איה המיד איה דראג ליה ולי. ולי דבמה
המיד איה ד' שמירי אותי. איה התקעס
איה אל כל כך ד' איה צענדע
איה, איה התקעס לענין. ובטוול ד' דבר
איה שהנשים כל ללקחה. איה רצונו
איה להקח של גברים מלבד. רצונו להיות
התרחבת הכלית. איה אז כל קל. וזה
איה לי מריבות עם הנשים מלקחה. וקונו
מריבות קשות. מוטות איה של הצעות.
איה מביאים איה דעות קדומות בכל
ליחסים עם נשים. לפעמים הנשים
אומרת לנו: "אתם אל שומעים אותנו".
איה נכון. אשמים איה אומרים איה
איה מסתובב. וזה "למה לא דודי" איה אל
מפניסט. בצעצע איה גורד איה מלא
איה. כונו המרסטה איה שואלים איה כל
איה וזה תבין אותי זאגן עונת "אני
ככה שטא דין אותי. אני דרצה
לשכנ'."

ואני חושבת שבסופו של סרט הצליל יותר כי אני הייתי בצד ידילי היה בשני. אם אשה פמיניסטי וביימת את הסרט, סביר להניח שהי שעמם ואולי קצת כבד. זה טוב שיהי בבל אף פעם לא ציפיתי מרדילי שהי להיות אשה.

הוא הקשיב, הוא אפילו הוסיף
 שלמות שלא היה בתמיט. למשל
 יצחק אמר: "אמרו לי 'האמי'
 אתה יכול להלביש את גינה'
 של 'רובים' ושושנים" בטבעת
 הוא אהה משוה מן העיניים בלי
 המעשקוה ומה הוא סמל.
 את זה חזר לי סיפור שחיה לספ
 חי, נוסח ג'ונס, היא אמנית, בחורה
 למדת רצון את שוה ושון, לסבת
 ענקית, וזכורת בתי כל ג'ונס
 יסיק. גם זה הוה סומטומה,
 אמתות חז, הוריות, ורדות, נשים
 ת הורית שלהן.
 ז לא קל.
 קיצור, זה הביאו לשם את חלמה
 צריך להיות שקוהה כל רובים חזר,
 צדק לבנות. בטבעה שבה אנחנו

[illegible][illegible]

סרג'יון: מאיפה אתה חושב באו
הסונתלימאנז?

[illegible]

נדרון: למה?
נש: כי היו עונים לי: "תראו אותו, יושן
עם סוואו סרנדרו, אוכל טוב, על מה יש
ללבוש?" אני צריך ללמוד להיות קצת יותר
נדיב.

[illegible]

וזהו: אני ילדן את הילדן זה בן
השנה במידה מסוימת.

[illegible]

לנו: אנשים לא מוכנים להודות בזה, אבל המחול עדיין מורכב בעיקר מגברים. המוסקסואלים ונשים הטרוסקסואליות. לפי 10 או 15 שנה, הגברים התחילו למות והנשים התחילו להתחתן וללדת. היו צוחקים על זה שהגברים חוזרים דרך הדייט לשנות. אנשים צונזרו: אחרי הרבה שנים שאני מעריכה בלה סלז הוא העובדה שאתה נותן לרקדנים שם

והוא חסד. יש המון אינדיבידואלים.
ל'נוס' השאלה העיקרית היא, האם הם
מקומו? כי האדם יכולים להתחייב ולעצ
קשה להם מהו שארית חסד עליהם זה המבחן
המחמיר. לפני כמח שנים, בלתי חלוצים
היו עם קטע של "חור" טוב", קשת רביעית
לנוגני מסקופון שחורים נהגים אבל כשהיה
תלבושה, הם אחריו לא מביטו, אני עצמתי
מאדור: "עליו לא תצטעק", מה שיצא זה
נעקע לי. האמת תיכסת "חורמים", ככה,
הענין אחד מהם שארית חסד היה רוצה
להתקשר לי, וכששאלתי למה, הוא ענה,
"אני חורמים".
סודנות: שיהי

וְנֹסֵם: זוּ הִיא מְבַרֵּד שְׁלִי, וְחֹשֶׁבֶת לֵעָ
אֲנִימָה אֲבִירִים לִשְׁמֵחַ פֶּתַח עֵץ הַחַיִּים
וְעַל אֵדָם: כִּי הַחֹמֶר חָלַק לִי הָאֵדִים
אֲנִימָה לֹא יְכִילֵם לְחַיּוֹת הַחֶלֶק מוֹדֵה, הַחֶלֶק
הַזֶּה אֲנִי, כִּי כִבֵּר שִׁלְמֵנוּ מִלֵּךְ, 5,000
דִּבְרוּ, וְעַל הַמֶּלֶךְ שֶׁקָּבַע מְבֻרֵךְ, וְאֵלֵינוּ
בְּעֶצֶם כֹּל הַסִּיּוּם שֶׁל "חֲרוּד טוֹם", רִצִּיתִי
שֶׁאֶשְׁמֵחַ יִרְבּוּ אֲחֵרֵי יוֹדֵי כֹחַ שֶׁאֵין אוֹתָם
יְדֵעוּ יוֹתֵר, וְיִרְבּוּ שִׁבְחֵם לֵיבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ
וְנִשְׁמַח אֶת הַקֵּץ הַחֹסֶל וְעֹמְדֵינוּ שֶׁ
וְלִשְׁמֵחַ עֵינֵינוּ הַחֶלֶק... לֹא יִרְדֵּם מִלֵּךְ
שְׁדִדְנוּ: וְאֵת הַנֶּחֱסֵת הַחַיִּיתִי.

ו'נ"ט: כן. חשבתי לעצמי: מי הם בכלל שיטו אותי, אבל זה היה שיעור בחיים ובפוליטיקה. אתה לומד איפה הכוח ומי השותפים שלך.

טרנדון: זה משהו שאתה לומד במשך ה"אני זוכרת פעמיים" פעם סרט עם מישו שהיה מורה טובה מאוד והוא עוזר ללומד מרוב

אמריקה, והסתבר שהאיש היה חסר ערכים לתלושין – שובניסט גמור. הוא עזב את כל הפרויקט כדי ללוקט את התחת של הכובעת והלך העסק הלבן לעזאזל. ואני חשבת שאפשר לבטוח בו כי הוא תרם כסף לאיזה בית יתולים בניקרגואה (והיא צוחקת). זה כמו הנשים המשתוללות בתעשיית הסרטים. את הכוללת לפגוש, דופקנים אותך מכל הכיוונים והנשים האלה ישובות עם שבקט. את לא מוצעת על הגברים אלא על הנשים. את לא מרגישה נבגדת. זה לימד אותי שאני אפשר להסיק מסקנות ממהרות לגבי משהו, רק בגלל שנים שעו אחרו.

ג'קס: אבתנו מזכיר על דברים מורכבים.
שום דבר לא שחרו אל בלב. אף עובד לא איה
קטע דשיל שבו שורה שאומרת: "לו רק השכחתי
לדברים שמאמץ לא אמרתי, לא הייתי לי כוח
תופעה מרדכי בנחור ראשון רבכא". וזו שורה
משיר מסודתי, אבל אסיר גם לזמנו אותה
כאילו אחר נבחרה על ידי הומו שמסתכל
אחורה בדרטל האומלל לעצמה: "אף עשיתי
דברים אחרים, לא הייתי רחוק בשום את נגיד
האיידס". תגיד, את עריני נהנית ממה את נגיד
עושה

שרדנו: שיש להגיד. אמרנו לא כמו צירים
 ואנשים שקולעים לעבוד באופן עצמאי. אבל
 אני לא חושבת שאתה עושה מה שאתה עושה
 כדי שיתאבדו עשרה יום לגמרי. זה הרי הדבר
 הכי קל. אתה עושה חלק מהם שאתה עושה כי
 אתה מרגיש שאתה חיובי. ואני חושבת שזה
 נחמד כשאנשים לעבוד במיניום שח"ח,
 בניגוד לטקסונים, שח"ח חשבתי שסמינרם
 כמו ארגונים ותאסירונן זה כמו התעללות. כי
 כשאתה לבד, אתה מעם אני לא תרצון לנצנע
 במישור אחר. כשאתה בתאסירונן ואתה על
 המבחן, הכל תלוי בך. ההצללות והכניסיות
 המבטא לך יכול לשנות לך את הסביבה.
 המישור, מבטוב, ואם זה לא תהליך, זה
 וידע שזה לא תהליך.

ג'ונוס: בהסכרת אפסר לפחות לתקן.
 שרנדיק: אבל גם שאת חייב לקלוע
 לפחות פעם אחת. כשאתה חייב, אתה
 יורע שאסור לסמוך על פעם אחת בלבד. כרגע
 שגורגה לך שאם היית בסדר אתמול תהיה
 בסדר גם היום, אתה אבוד. אתה צריך להיות
 שם כל הזמן. התיאטרון הרבה יותר דומה
 לזוהי מאשר הקולנוע. הקולנוע זה משהו
 אחר, כמו לקחת סם.

ג'ונס: זאת הסיבה שאני מרגיש מחויב להופעות חיות. כמובן שיש את המשיכה...

מדיניות וקולותיו אבנן את כל דרכי המדינה. כמסופר על דוד, זאת הדרך של הליגה הצעירה "אתא קיים", וזאת הדרך של הליגהם בסדרונות: כרי שאם תחזרו בפעם אחרת... ג'נס' אלוהים, רשאי שאחזור, כחואל איל ימיה אבן איל כל המזמ לאונ את עצמי רוחנית. כ" 1984 עשינו קטע עם וילי מית' וקית' הרינג, שנינו, אגב, נפטרו. וגם ארני גרזל, כרי השחקן ממשלה אבנן עשינו.

כד יתקן, חילי, ארני, פטר גורדון ואני!
 שלושה מכלל ארץ מנסה לזכות אפסותי לגנב
 היום, אבל כל העניין כבר לא מהלך את
 סגרדון: אהה חושב שיהי לך יותר קל לו
 יותר מחשבול טוב יותר בחברה
 ג'ונס: זה ספק שיהי היה משנה את המצב.
 סגרדון: השאלה היא אם או עדיין היא?
 ג'ונס: זה לא פיר להחליט לאנשים שגרדון
 כלומינים, לבנים, אגנולוסקים,
 פרוטסטנטים...
 סגרדון: שטויות...

ג'וֹנֶס: והטרנסקסואלים, שהם לא יכולים לעשות אמנות טובה. כבר פגשתי אנשים

שגורו ללחונם וזאת
 וטובאורם ויבאורם ויבאורם
 מוצלח לעולם אבל ליש איתרופ שטנן
 איתרופ לעולם שטנן וישעיה ולדמ איתרופ
 שרדנן אלא מהא מהא מוצלח
 כשתה מופיע מה היית רוצה בנקד
 שלד
 גורס: היית רוצה שהם יהיו קצת כמו
 ההיית הוואת, כמו מה שקרה בינינו. יש מח
 וחת מניינים ויש געוים מלאי יש מח
 פארה מעניינים שכולם יש איתרופ. הם מפתוח
 וקולטנים וקולטנים איתרופ משהו
 ורדנן ויש מהא ויש איתרופ איתרופ

ג'ונוס: אני נולדתי לעשות את מה שאני עושה. ככה אני מתמודד עם העולם שאני נר בתוכו. אני מרגיש שנולדתי לתור על שלא רצה אותי, אבל אני משיב מלחמה ע האמנות שלי.

תרגום: דנה נצר

ביל טי. ג'ונס. בתמונה הקטנה: הלהקה של ג'ונס וארני ויין

"לא רצינו להיות להקה של גברים בלבד. אבל זה לא כל. גברים מביאים איתם דעות קדומות בכל הקשור ליחסים עם נשים. לעמים הנושנים פשוט אומרות לנו: 'אתם לא שומעים אותנו'"

“אנשים היו אומרים לי שרידלי סקוט (במאי “תלמה ולואיז”) הוא לא בדיוק פמיניסט. ואני חושבת שבסופו של דבר הסרט הצליח יותר כי אני הייתי בצד אחד ורדלי היה בשני. אם אשה פמיניסטית הייתה מבכימת את הסרט, סביר להניח שהיה בו משהו משעמם ואולי קצת כבד”

"לפני כמה שנים גיליתי רביעיית נגני סקסופון שחורים ויהודים. אבל כשהגענו לתכלס, הם איחרו להגיע לפגישות. אני צעקתי, והם אמרו: 'עלינו לא תצקע'. ומה שיצא זה שהם צעקו לי, 'אתה חתיכת מתרומם'. ככה, כפנים"

"תמיד אני מחויבת ליותר מדי דברים. לפני כמה ימים התקשר אלי משהו והומיני אותי במספואיות על 'המשמעות של להיות פעיל'. אמרתי לו: 'לשמע, תגיד שמי קבורה עד הראש בפעילות מזווית מכדי שיהיה לי זמן לבוא ולשבת במספואיות שעוסק במהות הפעיל'. שרצ'ד רדיפוס יישב שם ויזבל להם את השכל"

هكذا من الأصل

דוד גורדון
משחק מחשב

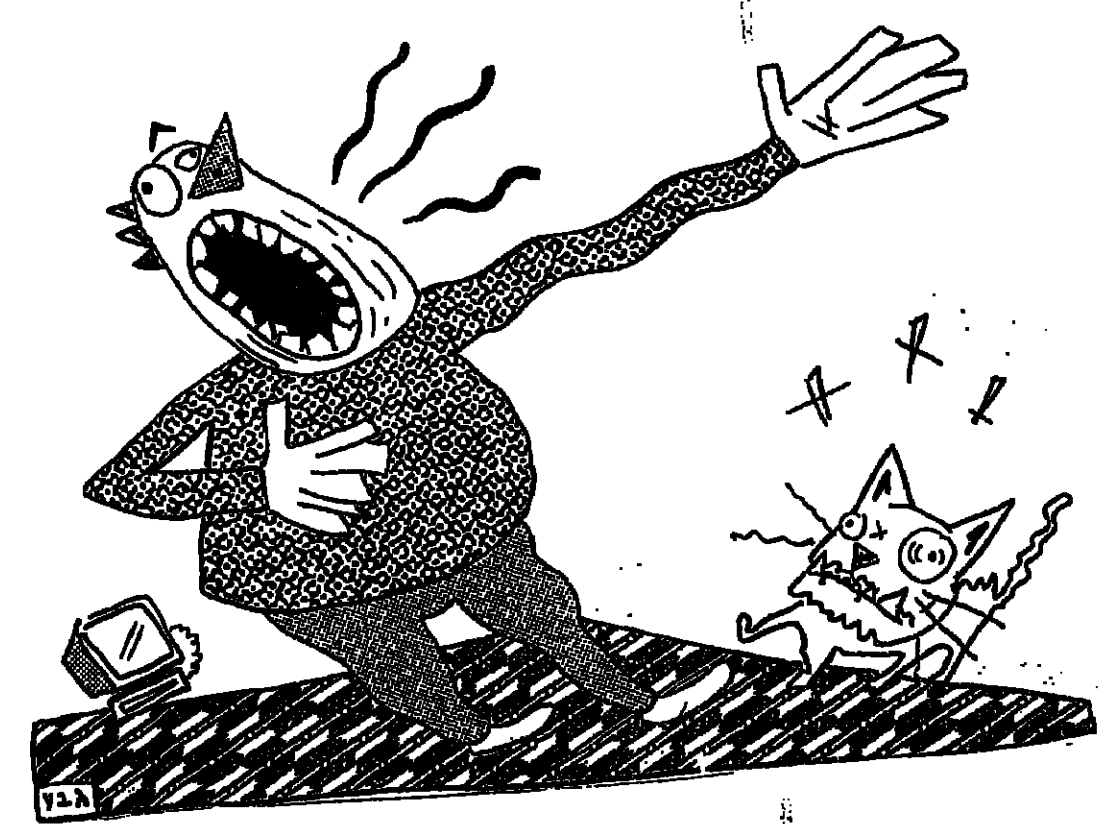
כוכב קטן מאוד נולד

הוכנת "סופט קראוקה" משכללת את תחביב השירה באמבטיה. יש לך פלייבק על המחשב בבית, אתה בוחר את הכלים שילוו אותך, אתה שר עם פרדי מרקורי ומייקל ג'קסון, ואף נודניק לא מעיר לך שאתה לא עומד בקצב

ה' יו אלה הימנים שהביאו את הקראוקה למערונים. כעת, מסיעה חברת מחשבים קנרית אליך הביתה את האופציה המצוירת הו - שירת להיטים אהבים על מלייבס מוכן מראש. חברת TUNE 1000 מציעה את תוכנת "סופט קראוקה", מוצר תוכנה ההופך את המחשב הביתי (PC או מקינטוש) למכונת פלייבק אישית. את המכונה הזו מסעינים בדיסקטים רגילים של מחשב. דיסקט מוסיקה אלה מופקים על ידי חברת המכונה, שהמכה גם למירל של מוסיקה בנדיטאות קראוקה. כיום יש כבר יותר מ-300 "צירות" באלות חלקן מבוססות על קטעי נגינה מהקלטות המקוריות של האמנים. בקטלוג ניתן למצוא אוספים של אלטון ג'ון, פליטווד מק, לר פול מקרטני, פרנק סינטרה, וכן שירים של פאולה עברול, מרונה, מייקל ג'קסון, קול פורטר ואריאם. שלא לדבר על אוספים תוקפתיים ונושאים.

ב"סופט קראוקה" שולטים באמצעות עכבר המחשב. מצביעים על "פתחור" על המסך, ובזורים שיר. אפשר לבחור להדמות לניו גארלנד ולשיר את "אי שם מעבר לקשת בענן" מה"הקוסם בארץ עוץ". אפשר גם לשיר את "אקווריום" מהמחזמר "שיער", או פשוט לשאוג בסלון את "זוי וזיל, זוי וזיל רוק יו" של פרדי מרקורי. הטכניקה פשוטה: מצביעים על חץ ירוק המונה ימינה, ובזרים כמו בעבורה עם טייפ, מתחילים מיד בביצוע. המוסיקה המלווה מושמעת בדמיון, ומילות השיר רצות על המסך. בזכות העובדה שכל מילה מאזינה כנראה תורח תוך התאמה למוסיקה, לא קשה להישאר בקצב. מהלך גאוני עשתה חברת TUNE 1000 כשהחליטה להפוך את האשליה למשלמת על ידי צירוף מיקרופון גדול ואימנזי לתוכנה, כזה שממש מומין מנח חיקוי של פרנק סינטרה.

תוכנת "סופט קראוקה" עושה כמיטב יכולתה להסתגל להערפתי. ניתן לבחור, למשל, את הרכב הכלים המלווים - איזה כלי יזכיר, או אילו כלים ירכיבו את יחידת הקצב. חייבים להזכיר שהתוכנה זו אינה מרשימה במיוחד בתוכנה הספציפית: הגירסאות האלקטרוניות של הכלים השונים נשמעות דומות מדי זו לזו, ולעתים נדמה שלחברה שלק אין כל השפעה ממשית. חשוב יותר, התוכנה מאפשרת לומר לקבוע את הקצב, ואת הסולם בו ישר.

כירוע, לא כל סולם מוסיקלי מתאים ליכולת הקולית של כל אחד. היכולת להתאים את הקצב ואח הסולם מבטיחה והדמנות שווה לכל אחד בתחומיה עם השיר שבו לשיר.

המגרעת הכוללת של התוכנה היא שגררש מחשב חזק למדי: מחשב מקינטוש, או מחשב PC בעל מעבד 386SX במהירות 33 מגהרץ, או חזק ממנו. לטענת היצרן, די בשני מגהבייט של זיכרון, אולם לא בטוח שחולף להירצן אותה עם פחות מארבעה מגהבייט. אני בכל אופן, לא הצלחתי. עוד תנאי יסוד הבחור, אם אתם עוברים עם PC: תוכנת "זלזלזל" הנפית בנדיטה 3.1. כמו כן נדרש כרטיס קול, לוח אלקטרוני מיוחד התקנה בנפרד ומחברת למחשב ביולת להמיק צלילים מעורבים יותר מהצלילים המחליפים הרגילים. לעת עתה לא ניתן להשיג את התוכנה על מדפי המחשבים הישראליים. מחירה, כולל המיקרופון, 49.95 דולר, וכל תחליטון עם עשר "צירות" עולה 19.95 דולר.

יותר מה: יותר מחמאות?

יוסף אגסי משיב למנחם פרי על ביקורות הביקורת על ספרו של גורסמן, הודף את העלבונות שהטית בו פרי בשבוע שעבר ופונה, למרות הכל, בקריאה לפיוס. אני, הוא אומר, לא אקרא לדבריו הבל מתנשא, ואמחל לו על שקרא כך לדברי

מית הפרופסור מנחם פרי כתב שכחים גדולים על ספרו החדש של חיד גורסמן, ואלו הפיעו על עטיפת הספר. הוא כותב שם בין היתר שהספר מתאים לבני כל הגילים. כמה מבקרים חלקו עלי, ואף אני, שאני מבקר במקצועי, מאחר שהזמנתי להביע את רשמיי ובעצתי, חלקתי עליו וגם לא ראיתי איזה מקום יש כאן לבנות, ותהייה הן בגיל כלשהו.

לדעתי, ספר למתבגרים, על מנת שיצטיין, עליו להיות מאוד יומימי ולא רק מנטסיה, וזאת על מנת שיהיה ללמד את הקוראים המתבגרים על חיי החיים של הבורגן ולהסביר להם פרטים העשויים לעזור להם בתהליך ההתבגרות, שהוא שנה ומר לעתים תכופות מדי. ספרו של גורסמן הוא פנטסיה גרידא, והוא מושפע יותר מקולנוע ולו מאשר מספרות המתבגרים הקלאסית או מהיומנים הישראלי. לא ידעתי תי בגנות הספר, אחרת שהוא ספר כידור גרידא, לראבונני כתוב בשפה קצת קשה מדי לקריאה המתבגרת, אך משעשע. ודי בכך, הוספתי.

הפרופסור פרי הגיב על ביקורת שונת על אודות הספר (תרבות מעריב), 6 במאי. הייתי מעריץ לא להתייחס למאמרו כולו, מה גם שהוא מספר שם "על מנתה הירוד של ביקורת הספרות", ועוד ועוד. אני רואה את עצמי מבקר ספרות. אכן, כתבתי דברי ביקורת ספרות פה ושם, חלקה בעיתונות המקצועית אך גם במסגרת לספרות ואין בזה ערור כי אני מבקר מקצועי. על כך דבריו בכלל אינם מענייני, אך לא דבריו על ביקורת אודות על הספר הקדון, ודעתי לאצמצם את תגובתי לזיון בסעיף אחר. קצר בו כיכר אותי כתגובה על דבריו. אולם אני יכול להצטמצם, עליו להתוות כי ההקשר של קטע זה מציג לי: מתקבל מההקשר הורשש שהמבקרים, שהוא הן בדבריהם, עניינים ודרי, והוא כדור זו בו שולש ביקורת שהוא רואה כשוללת את הספר ולמרות שאני, כאמור, לא שוללתו וכחברת ערד. הוא מסיים בהתייחסות לדברי שבה על הספר פרי עטה של עיתונאית שאינה מבקרת ספרות, ומשבח אותה באומרו, "יש בה יותר מאשר בשלושת המאמרים הנ"ל" (כולל מאמרי אגסי, "יותר" מה יותר שכתב).

בתור מורה לפילוסופיה אני מסביר וחוזר ומסביר לכל המוכנים לשמוע מה רעני באשר למחלוקת: אפשר לקבוע דעה על שאלה המעניינות את הקובע, אך אם הקביעה מטעית, ואפשר במקום זאת לקבל ללא דעיוור את דעתו של החכם המלך מי ללא מאמץ רב. רצוי לקבוע דעה עצמאית, אך שוב נשוב אני פוגש בחלמרים המשובחים.

יוסף אגסי
פולמוס

האוגיבריסטה חייבת להצהיר עלי שאני עובר וכסל (באמצעות הברית, אגסי, אין מעביר רשאי לכפות פנטיה על עובר חממה גיל, שכן זו אפליה נגד קשישים). והם פרופסור פרי סבור כי עריפה הסכמה איתו על התקנת דצינאליזם. האם די בכך שתתינונאית המסכימה איתו מספרית כי הפנטסיה של גורסמן מוכירה (לוח) מנטסיה אחרת הידועה לשבח על כך אני שואל אותו מה "יותר" מראה העיתונאית המשובחת את הספר שם הוא משבחני "יותר" מהו.

אולי שכתתי אך הייתי בגיל התלבויות ואיני יודע איך הייתי מגיב לו קראתי ספר זה בגיל המתאים, אך אני די מבוגר ואוכל לספר כי הספר לא הקסים אותי, והשעשוע שבפנטסיה שלו נראה לי קצת כבר מבוגר שירגש לי הנאה, והנחתי לחנתי כי הקורא הצעיר ממני בכמה עשרות שנים אולי ייהנה ממנו יותר. קראתי את מאמרו של פרופסור פרי שוב וחישבתי בו הספר, מרוע הוא סבור כי הספר מעניין או מתנה למבוגרים? כמאת: כי על מבקר אחר שאינו מכסים עימיו הוא אומר שהוא שקר. אולי, אך זה לא הסבר. על מבקר אחר הוא אומר שביקורתו של שפת הספר אינה הוגנת, שכן הספר אמור להיות כתוב על ידי מבוגר, לא על ידי ילד. אמרתי, לאמיתות, אך המבקר יודע זאת היטב. עובדה שפת הספר כבדה, לפחות כבדה מדי עבור ספר מנטסיה קלילה, אך גם זה לא לעניין. מה עושה את הספר למעניין למבוגרים, שממט כל מבוגר ייהנה ממנו, חוץ ממבקר צד ציון כמוני?

יש להפוטן פרי שחי ערויות ראשית, שבתים רבים שהורעפו על הספר כעיוור נות ולא כמוסמס טפחתיים שלה, אלא בחלקיה היותר אמנים ורגיני, ההצלחה והקופות שלה. אין ספק שיש לערויות שלו משקל רציני. תקוותי הנבה היא כי הקנים ובני תחום ינה ממנו. אך האם יש להסיק מכך שיש לספר ערך גדול מאשר מתן הנאה חולפת? לא.

עייט שמתי. פרופסור פרי אומר עלי כך: "יוסף אגסי (פרופסור לפילוסופיה של המדע) קובע קביעה שלא חיתה. עובדת אפילו את מבחן הדקה הראשונה באוניברסיטה של אחד הסטודנטים שלה. שהספר הוא ספר למתבגרים, ושספר למתבגרים צריך להיות 'שאר יומימי'...". אך מה כל החבל המתנשא הזה שמסביר מה צריכים בני 15 ומה עם בני 17? השאלה החשובה ביותר היא, יומה עם בני 17? אם כן, כאמור, חיי אני כבן שבעים שנה (71) ליתר דיוק, ולא הייתה לי חוויה אמנותית כאשר קראתי את הספר הנדון.

פרופסור פרי מייחס לי את "החבל המתנשא הזה המסביר מה צריכים בני 15" אני כוסר באשמה. אכן אני יודע מה צריכים בני 15 ולא מה צריכים בני 70. כל שאמרתי הוא כי על מנת שספר למתבגרי יהיה מעניין עליו להיות יומימי, ובכך לעזור לקורא המתבגר במאבקו על מנת לא "עצב" לו פרופסור פרי, ואולי, גם אין הוא רואה צורך לעצב לי, כי זאת כבר קבע בן אגסי. הספר למתבגר אלא לבני כל הגילים אם כן, ודי חיי צורך בכך ששכילי פשוט. אותו מחשבה לי אולם שאני בכך הוכחה כי הספר מתאים לבני כל הגילים, והוא כותב שכו, ובקטן, אני לא אקרא לקביעתו "חבל מתנשא". ואני מותח על כך שהוא קורא לקביעתו נכס זה. שכן קצת אילו היה סטודנט בקורס אן. במסגרת, שאני מלמד בו, הייתי אומר לו שלמען ציון גבוה נדרש ויכוח לא לעצב, והיך זה נחלקל ונחלקל. חל אצבע, אולי לא רק בקורסים ובסמינרים שאני מלמד, אלא בכל מקום. אולי לא כן. הנה באוניברסיטה של אחד הסטודנטים שלי, יש להתייחס להקטנתם של יסכמו משה להם, למת אין הוא גם מרשה להם לחלוק עלי, אין לי מידע. אם הוא מרשה להם, המתקן בינינו קטן מאשר בן השתחמקתם בכנס שיום נשיא ארצות הברית זה לא כבר, ואין לנו צורך בשיחיות האירישים של ראש ממשלה ודיון ערתי תמיד לעשות שלום וידידות, ללא רמי תיוון.

כל הכבוד קטנטן

מאז "היושע יהושע" לא היה סרט שטותניקי כזה, סטוד אפי כל כך. "מקס ומוריס" של ינקול גולדווסר, עם איבגי ואורי גבריאל, הוא סרט בלא ערכים סיפוריים, ללא דמויות מנומקות. סרט קטן ואמין

למרות שנקול גולדווסר, במאי הסרט הזה, עשה גם את "מקס ומוריס". וחיים מרין, מי שכתב את "מתחת לאף", חיבר גם את האופוס הנכחד. למרות כל אלה, אין בכלל מה להשוות בין שני הסרטים, משום שסגנונם הצורני שונה לגמרי, שלא לדבר על ערכים הסיפוריים.

על ערכים סיפוריים באמת אין מה לדבר. אין כאלה כגמא. הרצף המצטבר של הסצנות המרכיבות את "מקס ומוריס" לא נועד לבנות דמויות קולנועיות מנומקות, וגם לא עלילה מיידיעמה מורכבת. זהו רצף פאורוי, אסוציאטיבי. סיפור שאין לו עבר, ולדמויותיו בטח שאין עתיד. וגם על האומץ ההפקתי הזה מגיע לו כל הכבוד קטן.

ב"מתחת לאף" ניסו שני הכלונסניקים - סמי הגדול והרצל הקטן - לארגן איזו קומדינה נאה שתסדר להם את עתידם הכלכלי וגם תשמר את מעמדם בשולי העולם התחתון. הפעם זה לגמרי אחרת. הפעם איבגי, כלומר מוריס, בחר עם מקס, כלומר אורי גבריאל - גם כן כלונסניקים ברביע - אינם כופים קומדינה על האירועים השוטפים אלא מעריצים להיסחף עם הורם, מה שקריו בודגנו שלהם: "הצטרפות מות מקריס".

מאיר שניצר
קולנוע ישראלי

מדינה משוגעת. ארבעה חודשים, מאז אמצע ינואר, מאז בכורת פיקלשטיין, היה צריך להמתין עד בוא של סרט ישראלי נוסף, עד "מקס ומוריס" דגן. ואת מי פוגשים פה בתפקיד הראשי את משה איבגי, אלא מה, כן, אותו איבגי בריק. זהו ששעה את התפקיד הראשי גם בסרט הקודם - פיקלשטיין. שם מדובר היה בקומדיה נונסנס, ומה כאן נונסנס, קומדיה. גם כן.

לדגן נרמלית. לא המדינה, פה היא רוקאט מברד. לא נורמלית היא עלילת "מקס ומוריס". למען האמת, עד היום חזק רק סרט עלילתי ארוך אחר - "היושע יהושע" ועם אביר גלעדי. וזה היה לפני שש שנים ארבעות לבנות את כל סיפורו על רצף של התחזקות מתסוגן השטותניק, מהסוג שמאפיין לאחורנה מופעי סטנד אפ טלוויזיוניים כמו "קומי סטור". המופע של סל מושה"א או "פילוסופוס". ועל האומץ ההפקתי הזה כבר מגיע לו איזה כל הכבוד קטן.

"מקס ומוריס": הסיפור, סליחה, תיקון טעות. "מקס ומוריס": כאילוסיפור. וככן, איבגי הוא הפעם פושע שכונתי קטן, וגם אורי גבריאל הוא כזה. והשניים מוריסים כספת כבדה, לא, מה הם אינם סמי הגדול והרצל הקטן, גיבורי "מתחת לאף". ואת

לבן הוא אולי אושר

מספר המעשיות המוסרני קישלובסקי עושה הפעם סרט דידיקטי. הקולנוען המזהיר קישלובסקי יוצק לתוך המבנה החמור הזה שאר רוח. וגם אהבה

בולו דלפי ב' לבן' רנע קטן של סימון עצמי

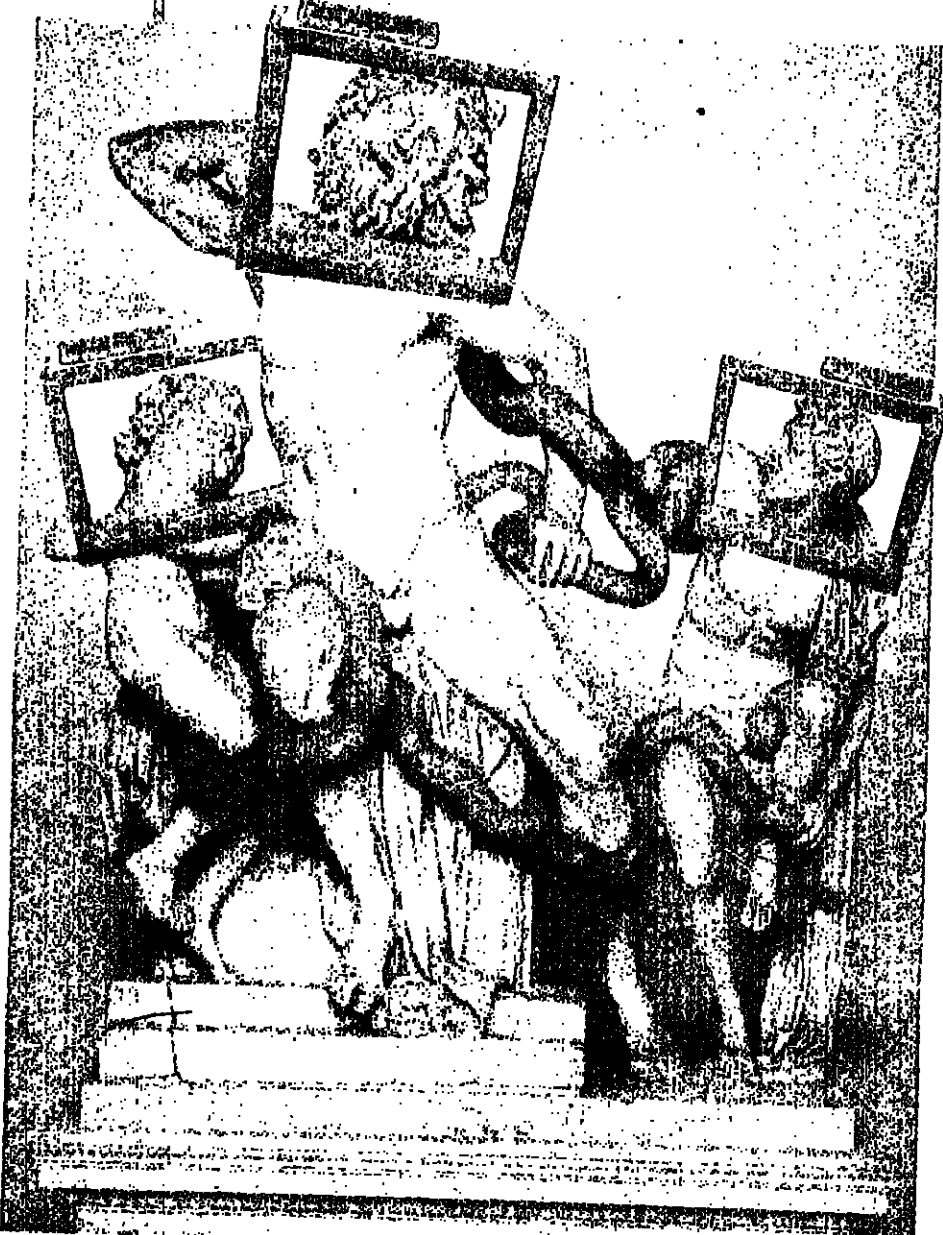
המורה שפורצת מרי פעם לפסקול של "לבן" היא מחול וזנות. לצליליה מדיק קישלובסקי קישלובסקי גבר מול אשה, טוב מול רע, חיים מול מוות, השפלה מול גאון, עוני מול עושר, עוני מול טרגי. הסרט עצמו מחולק לשני חלקים: האחד פריאז, ובו נרמס פולני גולה, ספר נשים מוסס, למ בשם קרול קרול, בירי אשתו הצרפתייה, וזלילי הס' רט חשני ורשא, ובו משחקים הספר המעורר ויוצא לה' שוב את כבודו. "לבן" הוא השני המעורר ויוצא לה' הטריקולור של קישלובסקי, והוא נכתב לאור כותרת המשנה, "שורד" ו"מחול" ייצג "חירות" ו"אדם" יסמל "אחרות". זוגות וזנות מציעים הבמאי הגרמני את הנר-

מספר המעשיות המוסרני קישלובסקי עושה הפעם סרט דידיקטי. הקולנוען המזהיר קישלובסקי יוצק לתוך המבנה החמור הזה שאר רוח. וגם אהבה

בו נרמס פולני גולה, ספר נשים מוסס, למ בשם קרול קרול, בירי אשתו הצרפתייה, וזלילי הס' רט חשני ורשא, ובו משחקים הספר המעורר ויוצא לה' שוב את כבודו. "לבן" הוא השני המעורר ויוצא לה' הטריקולור של קישלובסקי, והוא נכתב לאור כותרת המשנה, "שורד" ו"מחול" ייצג "חירות" ו"אדם" יסמל "אחרות". זוגות וזנות מציעים הבמאי הגרמני את הנר-

הכבלים גמורים

אין בהם אקשן, אין בהם צחוק, אין בהם כלום. ערוצי הכבלים, שרק לפני שנתיים היו צעירים ואטרקטיביים כמו ריבר פיניקס, מתים עכשיו כמו ריבר פיניקס. הדבר המסעיר היחיד המתחולל שם הוא סרטי הפלייבוי של יום שישי. מי שלא יכול להיות עמוק, נהיה כחול

איוור דודו גבע. עיבוד מחשב: אמרי זוטל

נה בדיוק חלפה מאז החזרתו לעורכי את נרתיק הכתף של מבקר הסלון... הכבלים גמורים. אין בהם אקשן, אין בהם צחוק, אין בהם כלום. ערוצי הכבלים, שרק לפני שנתיים היו צעירים ואטרקטיביים כמו ריבר פיניקס, מתים עכשיו כמו ריבר פיניקס. הדבר המסעיר היחיד המתחולל שם הוא סרטי הפלייבוי של יום שישי. מי שלא יכול להיות עמוק, נהיה כחול

ההידרדרות כמעולם של הכבלים החלה מוקדם מדי יחסית לעונת הקיץ, שנחשבת עונת מלפפונים בכל העולם. הכבלים מניעים אל הקיץ כה מוכנים ורופ" סים, שספק אם יצליחו להשתקם בו. בדיוק כאשר תוכניות האקטואליה והמסר של ערוץ 2 ייצאו לפגרה והכבלית תלכש בגדי חג לקראת שידורי המגזין, היו הכבלים אמורים לגנוב אותנו עם אלטרנטיבה נהוגה. אבל הכבלים מעדיפים לשחק כסאות מסיקליים עם הסדרות הנחוצות שלהם. את הסרטים המעטים המורכבים את כיסיהם, הם שומרים לראש השנה ולסוכות. או, יפילו עלינו כמה "ג'יי.אפ.קיי", באטמנים, "נקו האש" או משהו אחר נידר בכוח המשיכה שלו, כדי להציל את כבודם האבוד.

מה שאמור להראות את הצופה במיוחד הוא הקשר הגורדי הסוכר בין הכבלים לסלוליוויה האמריקאית. מצד אחד, הכבלים הניקוי ליריון נצחי בערוץ המשפחה

ההידרדרות כמעולם של הכבלים החלה מוקדם מדי יחסית לעונת הקיץ, שנחשבת עונת מלפפונים בכל העולם. הכבלים מניעים אל הקיץ כה מוכנים ורופ" סים, שספק אם יצליחו להשתקם בו. בדיוק כאשר תוכניות האקטואליה והמסר של ערוץ 2 ייצאו לפגרה והכבלית תלכש בגדי חג לקראת שידורי המגזין, היו הכבלים אמורים לגנוב אותנו עם אלטרנטיבה נהוגה. אבל הכבלים מעדיפים לשחק כסאות מסיקליים עם הסדרות הנחוצות שלהם. את הסרטים המעטים המורכבים את כיסיהם, הם שומרים לראש השנה ולסוכות. או, יפילו עלינו כמה "ג'יי.אפ.קיי", באטמנים, "נקו האש" או משהו אחר נידר בכוח המשיכה שלו, כדי להציל את כבודם האבוד.

מה שאמור להראות את הצופה במיוחד הוא הקשר הגורדי הסוכר בין הכבלים לסלוליוויה האמריקאית. מצד אחד, הכבלים הניקוי ליריון נצחי בערוץ המשפחה

תרבות הפטמות

בזמן האחרון מתפרסמות יותר ויותר כתבות על אחורי הקלעים של העשייה הספרותית. מי אמר מה לאיזה סופר, ואיך הרגיש סופר זה או אחר כשכתב את ספרו האחרון ולמה? את מי זה מעניין בכלל מה רלוונטי ומה לא? מה רוצים הקוראים לדעתו ומה אמר עגנון בשעתו לברנר, ולהפך?

מונח ברי

החוש המסוים. מעניין ציבור רחב יותר מקהל הקוראים של הספר הידוע, אינן שיר לאינסטינטים שמואסים באנקדו סות האנושית ש"מסביב", ותובעים רק דיון כבדראש במסוף לספרות. ולא דווקא שמוש החשפיה האישית מוליכה בסופר של רבך אל הספר (מתוך כלל "מסביב" - סיפורה בא לשמחה, אלא משום שאין כלל "מסביב" - סיפורה של תרבות הוא גם סיפוריהם ומטפסיהם של גיבורי תרבות. חזית "הקוראים" של מוצרט כוללת גם את כל האנקדוטות על נסיבות חיבתו. הגסטורנטיה של רוסני היא חלק מן המסיקה שלו.

החוש המסוים. מעניין ציבור רחב יותר מקהל הקוראים של הספר הידוע, אינן שיר לאינסטינטים שמואסים באנקדו סות האנושית ש"מסביב", ותובעים רק דיון כבדראש במסוף לספרות. ולא דווקא שמוש החשפיה האישית מוליכה בסופר של רבך אל הספר (מתוך כלל "מסביב" - סיפורה בא לשמחה, אלא משום שאין כלל "מסביב" - סיפורה של תרבות הוא גם סיפוריהם ומטפסיהם של גיבורי תרבות. חזית "הקוראים" של מוצרט כוללת גם את כל האנקדוטות על נסיבות חיבתו. הגסטורנטיה של רוסני היא חלק מן המסיקה שלו.

